GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 7 LETO XXVIII. KAMNIK, 4. APRILA 1988

● S seje OK ZKS Kamnik

Pri urejanju prostora poudarek strokovnosti in zakonitosti

S poročilom, ki ga je izvršni svet predložil občinski skupščini v zvezi z urejanjem prostora in problemi, ki se pojavljajo na tem področju, člani občinskega komiteja ZKS niso bili zadovoljni.

V poročilu bi bilo po njihovem mnenju treba bolj podrobno razčleniti vzroke za zastoje pri oblikovanju prostorskih aktov v naši občini. Nihče še ni pojasnil, kje so razlogi za neusklajenost naših prostorskih aktov z republiškimi usmeritvami. Urejanje prostora je tako pomembno vprašanje, ki ima lahko hude posledice za razvoj na posameznih področjih, zato ga ni moč odpraviti z nekaj splošnimi, načelnimi ugotovitvami.

Zagotoviti moramo, da bodo delegati občinske skupščine dobili zelo določna pojasnila na odprta prostorska vprašanja. Primer Novega trga se ne bi smel več ponoviti, pač pa bi se morali iz njega naučiti vsaj to, kako bi morali v bodoče prostorska vprašanja predstavljati delegatom. Temeljito je treba analizirati vzroke sedanjih zapletov in ugotoviti, ali gre za nestrokovnost ali namerno izigravanje zakonov.

Komite se je zavzel tudi zato, da bi morali izvršni organi in strokovna služba občine posvetiti večjo skrb hitrim, jasnim in razumljivim odgovorom na vprašanja, ki jih postavljajo delegati v občinski skupščini. Povod za to je bilo delegatsko vprašanje delegacije KIK, ki že nekaj mesecev čaka na odgovor, pa ga tudi v gradivu za marčevsko sejo občinske skupščine ni dočakala. Potem se pa vprašujemo, zakaj nam vse bolj upada aktivnost in v zadnjem času tudi udeležba, tudi v zboru združenega dela.

F. S.

Kurirčkova pošta pri predsedniku

24. marca so pionirji naše občine v Komendski Dobravi prevzeli kurirčkovo pošto od šišenskih pionirjev. Štiri dni je torbica potem potovala med pionirji vseh kamniških osnovnih šol in njihovih podružnic. Pionirji – kurirčki – so si dajali med sabo različne naloge (malo spremenjen koncept kurirčkove torbice). Niso več pisali pisma z bolj ali manj podobno vsebino, ampak so pionirji odgovarjali na vprašanja, ki jim jih je zastavila šola, od katere so prevzeli pošto. Seveda so potem tudi oni zastavili vprašanje naslednji šoli. 28. marca so ob 12. uri na Črnivcu kurirčkovo torbico predali pionirjem mozirske občine, istega dne zjutraj pa so pionirji Osnovne šole Frana Albrehta torbico s posebnim sporočilom za pionirje sosednje občine prinesli v podpis tudi predsedniku skupščine občine Kamnik.

Foto: R. GRČAR

● S seje združenega dela in zbora krajevnih skupnosti

»Kje pa piše, da moramo sprejeti prav vsak odlok?«

Čeprav je kazalo, da bo glavna tema tokratne skupščine kultura, se je zadnja skupščina pred volitvami iztekla čisto drugače. Že na seji zbora združenega dela, kjer naj bi kot četrti zbor tokrat pri obravnavi zgoraj omenjene teme sodelovala tudi skupščina kulturne skupnosti, se je izkazalo, da je slednja nesklepčna, ker je kar štirinajst delegatov kulturne skupnosti manjkalo.

Tako so se odločili, da obravnavanje problematike v kulturi prestavijo na eno naslednjih sej skupščine, vsekakor pa do takrat, ko bo pripravljena natančna strokovna analiza vseh elementov, ki se v kamniški občini profesionalno ali amatersko ukvarjajo s kulturo. Analizo naj bi pripravila delovna skupina v kateri bodo predstavniki izvršnega sveta, kulturne skupnosti, sodeloval pa naj bi tudi novoustanovljeni Svet za kulturo, znanost in izobraževanje pri občinski konferenci SZDL.

Prav omenjeni svet pri socialistični zvezi je na osnovi razprave o problematiki in uspešnosti delovanja kulture v Kamniku predlagal, da je poročilo treba dopolniti, ker sedanje ne opozarja na tiste kvalitete in odprta vprašanja, ki bi jih bilo v delegatski razpravi treba posebej izpostaviti in sprejeti konkretne usmeritve. Po njihovem mnenju bi več poudarka veljalo dati tudi široko razvejeni ljubiteljski, posebej še pevski dejavnosti in kakovosti, ki jo je ta dosegla v naši občini. Treba bi bilo opozoriti tudi na izjemno pomemben jubilej, ki ga letos praznujemo v Kamniku – 120 letnico Narodne čitalnice, na založniško dejavnost (Kamniški zbornik, ki je v zadnjem obdobju zamrl) in nenazadnje, na odprta vprašanja v zvezi z organiziranjem prireditev v občini.

Vrnimo se sedaj k nekaterim od vpršanj, ki so se jih dotaknili delegati na seji.

Kar nekaj pripomb je bil deležen osnutek odloka o pokopališkem redu in javnih obrednih svečanostih. Družbeni pravobranilec samoupravljanja je pripomnil, da je predlogu omenjenega odloka nujno določili pogoje najema groba s pogodbo med najemnikom in komunalno organizacijo, kjer se določijo obveznosti tako ene kot druge pogodbene stranke. Po njegovem mnenju oblikovne rešitve grobov narekujejo tudi bolj prožno opredelitev širine grobov, kot je to določeno v osnutku. Zato kaže preučiti navedeni predlog (±10 cm) o določenem minimalnem možnem odstopanju od navedenih mer. Na tako rešitev so opozarjali tudi ostali delegati v razpravi. Na seji obeh zborov so delegati tako sklenili, naj se v javni obravnavi upoštevajo omenjene pripombe.

Veliko pripomb, in še posebno burna razprava v zboru krajevnih skupnosti, je bilo pri obravnavanju osnutka odloka o višini nadomestila za kritje stroškov za vzdrževalna dela na skupnih objektih in napravah na melioracijskem območju Križ-Komenda-Moste. Predstavnik KS Komenda je tako celo predlagal, naj bi obravnavanje omenjenega odloka umaknili do takrat, ko bo vse v zvezi z melioracijo razčiščeno. Predvsem pa, ko bo izvajalec, Kmetijska zadruga Emona Domžale-Kamnik, malioracijski sistem toliko usposobila, da bo javno prevzet – do tehničnega prevzema, torej, ko bo objekt dobil uporabno dovoljenje, ki ga zaenkrat zaradi številnih pomanjkljivosti izvajalca še nima. Kmetje, člani melioracijske skupnosti se po njegovih besedah namreč bojijo, da bodo s plačevanjem prispevka za vzdrževanje plačevali še »dodatek« za tuje napake. Investitorja je tudi po besedah predsednika skuščine treba nekako prisiliti, da napiše že davno zahtevano zaključno poročilo, pripomnil pa je še, da se čudi pripombam Kmetijsko zemljiške skupnosti Kamnik, ki bi po vseh pravilih morala sodelovati pri oblikovanju osnutka omenjenega odloka, ne pa, da se sedaj gre nekakšno nasprotno stranko.

Osnutek »melioracijskega odloka« se po sklepu skupščine sicer da v obravnavo, vendar pa so delegati na seji zahtevali, da se odlok ne sprejme prej, dokler melioracijski sistem ne dobi uporabnega dovoljenja. Obenem zahtevajo od Kmetijske zadruge Emona Domžale –Kamnik, da dela čimprej dokonča; v kolikor tega ne bo naredila v določenem roku, pa bo občina poiskala drugega izvajalca, seveda na njihove stroške. Inšpektor je že postavil rok, ta pa je 1. maj. Ob tem so delegati zbora krajevnih skupnosti izrekli tudi javno kritiko kamniški kmetijsko zemljiški skupnosti, ker ne sodeluje pri delih, za katera je pristojna.

In že smo pri predlogu odloka, ki je bil v zboru združenega dela sicer brez bistvenih pripomb sprejet, v zboru krajevnih skupnosti pa je povzročil največ hude krvi. To je odlok o povprečni gradbeni ceni stanovanj in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnega zemljišča v občini Kamnik. Kljub temu, da je predlagatelj odloka dodatno zagotovil tudi pregled vseh aktualnih in veljavnih tovrstnih odlokov v večini sosednjih občin (in da je cena kvadratnega metra v naši občini druga najvišja), so krajani Novega trga s predlagano ceno (na katero tudi občinski predlagatelj nima dosti vpliva, ker mora pri tem upoštevati toge republiške smernice) nezadovoljni. Predlagali, oziroma zahtevali so višjo ceno kvadratnega metra stanovanjske površine, saj v tej krajevni skupnosti menijo, da je odstotek, ki ga ima kvadratni meter zemlje v ceni stanovanja bistveno premajhen in da je odškodnina za zemljišče bistveno prenizka. Vendar taka so republiška izhodišča, kamniški delegati preko skupine delegatov v republiški skupščini lahko le predlagajo spremembo zakonodaje na tem področju, ne pa, da s tako imenovanim »demokratičnim prepričevanjem« ostalih delegatov povzročijo, da se ti na seji »premislijo«, postanejo neodločni in, da se jih skoraj polovico pri glasovanju vzdrži. Odlok torej ob desetih glasovih za, enem proti in devetim vzdržanim **ni bil sprejet.**

To pa pomeni, da v naši občini ne bomo imeli nove cene in bo ob eventualnih odkupih zemlje veljala lanska, oziroma tista, ki jo po zakonu sproti določi republiški javni pravobranilec. Kaj to pomeni? Nič drugega kot veliko škodo za občane te družbenopolitične skupnosti! Novogradnje v tej krajevni skupnosti torej ne bo (zemlje po nizki ceni ne bo nihče odprodajal), lastnik zemljišča, na katerem se bo gradila zadnja faza zdravstvenega doma, pa bo po zakonu (ker gre za družbenousmerjeno gradnjo) razlaščen, dobil pa bo po vsej verjetnosti bistveno manjšo odškodnino, kot če bi omenjeni odlok sprejeli. Komu se ima zahvaliti? »Najširši fronti« v svoji krajevni skupnosti? Sicer pa, kot je bilo slišati na seji zbora krajevne skupnosti: kje pa piše, da mora biti sprejet prav vsak odlok, ki ga obravnavamo na sejah skupščine!

ROMANA GRČAR

● S seje izvršnega sveta

Pri gradnji zdravstvenega doma se še zatika

Dograditev zdravstvenega doma Kamnik je ena od prednostnih nalog v družbenem planu naše občine v tem srednjeročnem obdobju (predračun za II. fazo je ocenjen na 2.193.667 dinarjev), a direktor zdravstvenega doma, Vladimir Breznik, je na zadnji seji izvršnega sveta povedal, da je v tem trenutku največji problem zemljišče in gradbeno dovoljenje.

»Ker ne moremo pokrivati celotne finančne konstrukcije, smo se odločili, da bomo ta del zdravstvenega doma prav tako delali po fazah. Druga A faza naj bi tako obsegala zaklonišča in garaže, z zidavo pa naj bi pričeli takoj. Za nadaljevanje gradnje so namreč že pripravljeni vsi projekti in vložen zahtevek za izdajo lokacijske odločbe. Dodaten zaplet pa se je pojavil pri pridobivanju zemljišča, ki je po zazidanem načrtu funkcionalno zemljišče zdravstvenega doma. Lastnik zemljišča, na katerem naj bi gradili zadnji prizidek doma, namreč še vedno ni pristal na odprodajo (kljub temu, da je to družbena gradnja, katere po zagotovilu predstavnikov KS Novi trg ne bodo ovirali!). Pričete so bile tudi določene aktivnosti za individualno razlastitev, je povedal Vladimir Breznik.

Ker bi vsako zavlačevanje gradnje lahko povzročilo veliko družbeno škodo, je treba nesporazume z lastnikom zemljišča čimprej rešiti, je na seji dejal predsednik izvršnega sveta Janko Gedrih. Eden od problemov zdravstvene skupnosti je tudi izpraznitev objekta na Medvedovi 25, saj bi slednjega po preselitvi občinske zdravstvene skupnosti v stari zdravstveni dom in izselitvi delavcev RKK, ki v njem le gostujejo, odprodali in s tem pridobili dodatni denar za dograditev zadnje faze novega zdravstvenega doma. Ker je imela uprava Rudnika kaolina in kalcita dovolj časa, da si najde nove prostore, jih bodo takoj po izteku odpovednega roka (izteče se 31. marca) prisiljeni deložirati. Seveda le, če se ne bodo hoteli preseliti v nadomestne prostore v Delavskem domu.

Ker gre za eno najpomembnejših naložb v občini v tem srednjeročnem obdobju in zaradi restriktivnih omejitev sredstev družbenih dejavnosti ter drugih investicijskih sredstev, naj bi po 1. juliju prerazporedili prispevne stopnje (0,2 odstotka) komunalni cestni skupnosti, kamor naj bi začeli nakazovati namenska sredstva za komunalno opremljanje zemljišča za zdravstveni dom.

Na seji izvršnega sveta so med drugim obravnavali tudi poročilo o delu upravnih organov, upravne organizacije in strokovne službe v obdobju april 1986 marec 1988 in poročilo o delu izvršnega sveta skupščine občine Kamnik za isto obdobje.

R. GRČAR

Volilnemu sistemu ob rob

Nedavne kandidacijske konference, na katerih so delovni ljudje in občani pomagali sooblikovati predloge možnih kandidatov za najodgovornejše dolžnosti v republiki in v občini, so odprle nekaj vprašanj, o katerih se bomo pri prenovi našega volilnega sistema morali dogovoriti.

Če najprej pogledamo način glasovanja o določitvi kandidatov za vodilna mesta v občinski skupščini in skupščinah občinskih samoupravnih interesnih skupnosti (SIS), pridemo do vprašanja ali gre res za dve vrsti delegatov in tudi dve vrsti funkcionarjev na občinski ravni. Zakaj?

O kandidatih za predsednika skupščine, podpredsednika in predsednika zborov občinske skupščine, so se delegati na kandidacijski konferenci izrekli s tajnim glasovanjem, o kandidatih za predsednike občinskih skupščin SIS za zdravstvo, izobraževanje, kulturo in druge, ki so tudi sestavni del skupščinskega sistema, pa z javnim glasovanjem.

Za tako delitev pa ni nobenega razloga.

Zato bi se morali dogovoriti, da bi o vseh kandidatih odločali na enak način, s tajnim ali z javnim glasovanjem.

Če vedno znova poudarjamo, da je kandidacijski postopek in aktivno sodelovanje občanov v njem najvažnejši del volilnega sistema, potem bi mu morali tudi v praksi nameniti večjo pozornost.

Zelo nazorno opozarja na to naš odnos do izražanja podpore možnim kandidatom za odgovorne dolžnosti v republiški skupščini in skupščinah SIS na republiški ravni.

Velike večine možnih kandidatov, zlasti za vodstva republiških SIS, delegati na občinski kandidacijski konferenci niso poznali, še manj pa njihovo dosedanje delo. Zato se niso mogli na podlagi dejanske presoje odločiti, komu dati podporo, komu pa ne. Kakšen smisel ima na občinski kandidacijski konferenci spraševati delegata, kdo je proti določenemu možnemu kandidatu, ali pa dajati kar vsem kandidatom za posamezno SIS kolektivno podporo.

Že večkrat smo slišali, da v krajevnih skupnostih ali v organizacijah združenega dela najprej izberejo najbolj sposobne in delavoljne kandidate za dolžnosti v samoupravnih organih take skupnosti (delavski svet, svet krajevne skupnosti), nato pridejo na vrsto delegati za delegacijo zbora krajevne skupnosti oz. zbora združenega dela in šele nazadnje delegati za SIS.

Z opisanim načinom glasovanja tako dvojnost delegatov samo potrjujemo, čeprav v isti sapi ugotavljamo, da delegati v SIS odločajo (oziroma bi po ustavi morali odločati) med drugim tudi o veliko večjih sredstvih, kot na primer delegati zbora krajevnih skupnosti.

Če hočemo uveljaviti zahtevo, naj bi na volitvah izbirali med več kandidati, potem se bomo morali z volilnimi pravili bolj določno opredeliti za to, da možni kandidati, ki so volilcem, ki so jih predlagali, obljubili, da so pripravljeni kandidirati, brez zares utemeljenih razlogov ne bodo mogli več odstopiti iz nadaljnjega postopka do volitev.

Razumljivo je, da bi tako določilo moralo veljati tako za kandidate za predsednika in člane predsedstva SRS kot za odgovorne dolžnosti v občini.

Kdor se je na pobudo občanov in delovnih ljudi odločil, da bo kandidiral, bi moral vztrajati do konca. Sicer bomo lahko še dolgo poslušali očitke o navidezni demokraciji. Pa tudi pošten odnos do volilcev to terja.

F. S.

Programsko volilna konferenca mladincev uspela!

V četrtek, 31. marca, je bila v sejni dvorani občine že drugič sklicana programsko volilna konferenca mladinske organizacije. Prva konferenca v mesecu februarju zaradi premajhne udeležbe vseh vabljenih ni bila sklepčna, zaradi nujnosti sprejetja pomembnih sklepov pa so se tokrat vsi prisotni soglasno izrekli, da je delo konference zadostno tudi minimalno število prisotnih delegatov OO ZSMS in predstavnikov DPO.

Na konferenci so tako sprejeli nekaj pomembnih sklepov, ki zadevajo mladinsko organizacijo v prihodnje. V smislu demokratičnega in boljšega dela organizacije so sprejeli sklepe za spremembo poslovnika o delu konference. Ta v novi obliki omogoča lažji sklic same konference ter nov način pri izvolitvi predsednika OK ZSMS. Le ta bo moral odslej pri izvolitvi namesto dosedanje dvotretjinske večine glasov dobiti večino glasov, predstaviti, in to javno, pa bo moral svoj program dela, na osnovi katerega bo sprejeta tudi njegova kandidatura.

Prisotni so prisluhnili tudi poročilu o delu OK ZSMS Kamnik v obdobju od decembra 1986 do marca letos in sprejeli realizacijo finančnega načrta za leto 1987. Ravno tako so delegati ob mnogih pripombah in konstruktivnih predlogih sprejeli finančni plan in program dela za letošnje leto.

Vendar se ob programu dela za letošnje leto že sedaj pojavljajo vprašanja o možnosti realizacije, saj vseh planiranih sredstev po vsej verjetnosti ne bo mogoče dobiti. Na ta način bo dejavnost mladih še bolj okrnjena in se bo obenem še povečala neaktivnost v nekaterih osnovnih organizacijah.

Na dnevnem redu je bila tudi razrešitev nekaterih članov predsedstva OK ZSMS ter nadomestna izvolitev predsednika. Za opravljanje te funkcije so prisotni na tajnem glasovanju izmed dveh kandidatov izvolili **Matjaža Pibernika**, poleg njega pa so bili izvoljeni še štirje novi člani predsedstva.

Predlogi in mnenja so bila izrečena, sedaj pa je naloga članov predsedstva in predvsem mladincev v osnovnih organizacijah, kako bodo znali izkoristiti vse možnosti za boljše in učinkovitejše delovanje mladinske organizacije?

JANEZ BALANTIČ

● Iz naših delovnih organizacij

Prodaja nad pričakovanji

V Svilanitovih tozdih Frotir in Svila je v prvih mesecih letošnjega leta proizvodnja potekala v planskih okvirih. Oskrba z osnovnimi surovinami je bila dobra, prodaja na domačem trgu za široko potrošnjo je bila tako za konfekcijo kot za brisače in »svileni program« celo nad pričakovanji. Nekoliko je padla le prodaja rut in volnenih šalov zaradi mile zime.

V delovni organizaciji Svilanit torej še kar nekako »shajajo«, čeprav so se stroški proizvodnje močno povečali, cene pa imajo še vedno zamrznjene. Tudi obveznosti po zaključnem računu so se po besedah direktorja, Matija Jenka, močno povečale. Samo za nerazvite bodo v njihovi delovni organizaciji dali 518 milijonov dinarjev, kar je za 313 indeksnih točk več kot v lanskem kletu. Vendar pa je poudaril direktor v Svilanitu še nekako gre, nekaj denarja le še imajo, sprašuje pa se, kako to zmorejo drugje; delovne organizacije nasploh nimajo denarja, večina jih plačuje z menicami . . .

Poslovanje je v Svilanitu glede na lansko obdobje kljub vsemu nekoliko slabše, predvsem glede na revalorizacijske odhodke, povečane stroške surovin in energije.

Tako se je primerjalno z lanskim letom celotni prihodek zvišal za 116 odstotkov, medtem ko so se stroški zvišali za 160 odstotkov (ravno obratno kot v lanskem letu). Dohodek se je v njihovi delovni organizaciji zvišal za 81 odstotkov v primerjavi z lanskim letom, akumulacija pa le za dvajset odstotkov.

Letos v Svilanitu ne načrtujejo večjih naložb, v zaključni fazi pa imajo veliko investicijo iz preteklega leta, zaključujejo namreč montažo zadnjih strojev. Tudi slednje je delno vplivalo na večje stroške in manjšo proizvodnjo, ki je bila sicer dosežena v planskih okvirih, vendar pa bi bila lahko večja, če ne bi bilo omenjenih montaž strojne opreme. Tudi letos nameravajo delno izboljšati opremo, vendar v manjšem obsegu kot lani, predvsem za izboljšanje kakovosti, oplemenitenje njihovih izdelkov. Sicer pa so večji del letošnjih pravic za uvoz opreme že izkoristili, delno tudi za prihodnje leto. Večjih gradbenih naložb ne bo, razen delnega povečanja obrata konfekcije.

»Kljub temu, da proizvodnja in prodaja normalno potekata, predvidevamo v prvem tromesečju zaradi zamrznitve cen (predvidoma se bodo sprostile šele maja) in velikega povečanja stroškov vhodnih surovin velike izgube«, je povedal Matija Jenko. Kljub slabši gospodarski situaciji pa niso pozabili na delavce. Za družbeni standard v njihovi delovni organizaciji še vedno dobro skrbijo. Prav v tem obdobju so se odločili za nakup stanovanj v Atomskih toplicah (v Čateških in Moravskih toplicah počitniške postelje oziroma brunarico že imajo), kar pa ni naključje, saj je v njihovi delovni organizaciji veliko zanimanja za zdraviliški način dopustovanja in zdravljenja. Veliko je tako imenovanih hrbetničarjev, ki jim razgibavanje v termalni vodi zelo koristi.

O občinskih investicijah pa Svilanitov direktor meni, da se le z združevanjem denarja po delovnih organizacijah resnično nekaj naredi, vendar pa morajo za to dajati denar vsi, združevanje pa naj bo tudi kontinuirano. Veliko je namreč še odprtih stvari. Kdaj bi Stari grad že lahko obnovili, če bi se tako zavzeli za to, kot smo se sedaj, je še pripomnil direktor in poudaril, da velik del krivde za nastalo stanje lahko nosimo sami, družba kot celota, ker dovolimo, da se to dogaja! Svilanitovo stališče o sanaciji Planinke pa je: čimveč v privatno upravljanje oziroma v najem zasebnikom, razen hotela, seveda, za katerega pa bi morale imeti interes vse kamniške delovne organizacije!

R. G.

AVTOBUS BREZ VOZNEGA REDA

Integralovi avtobusi sicer verjetno vozijo po nekem voznem redu, toda na nobenem avtobusnem postajališču tega voznega reda nimajo javno izobešenega. Če torej nimaš dobrega spomina (če si celega voznega reda nisi zapomnil), je najbolje, da prideš na postajo in čakaš, da avtobus pride, ko pride!

Res je nekaj zmede nastalo že jeseni, ko so začeli obnavljati glavno avtobusno postajo. Res pa je tudi, da javno izobešeni vozni red na glavni avtobusni postji že od lanskega poletja ostaja prelepljen z začasnim, poletnim voznim redom, ki že dolgo ne velja več. Tako si občani ne morejo pomagati niti s tem voznim redom, čeprav morajo do njega pripešačiti kar nekaj sto metrov. Torej, v opozorilo »Integralovcem«: izobesite vsaj vozni red na glavni avtobusni postaji, čeprav bi veljalo enega imeti tudi ob začasni postaji na Šolski ulici, če že ne tudi na nekaterih ostalih postajah v južnem delu mesta.

Foto: R. GRČAR

Zdravje za vse — vsi za zdravje

Kaj je zdravje? Zdravje je po definiciji Svetovne zdravstvene organizacije stanje popolnega telesnega, duševnega in socialnega blagostanja in ne le odsotnost bolezni ali slabega počutja.

Štirideset let je minilo, odkar so postavili temelje za svetovno zdravstveno organizacijo. To je bila v zgodovini prva spodbuda za sodelovanje pri zaščiti in izboljšanju človekovega zdravja na svetovni ravni. Za svetovni dan zdravja je bil izbran 7. april. Na ta dan je leta 1948 začela veljati ustanovna listina Svetovne zdravstvene organizacije. Namen svetovnega dneva zdravja je vsako leto opozoriti svetovno javnost na izbrano vprašanje zdravstvenega varstva, ki je posebno pereče in pomembno za zdravje vsega človeštva.

Vemo, da človek ni zainteresiran za svoje zdravje tako dolgo, dokler ne zboli. Ko zboli, njegov interes za zdravje raste in ko ozdravi, interes za zdravje zopet pade. Že Leonardo da Vinci, znanstvenik in umetnik, je dejal: »Svetujem, da skrbiš za svoje zdravje in si ga ohraniš, da ti ne bo treba z zdravjem reševati izgubljenega.«

Naša pravica in dolžnost je, da skrbimo za svoje zdravje, ga ohranjamo in krepimo. Pravica in dolžnost ne le posameznika, temveč tudi družbe pa je da skrbimo za zdravje drugih. Stara indijanska modrost pravi: »Zemlja ne pripada nam. Mi smo si jo le sposodili od svoji otrok in vnukov.«

Otroci so dediči naših grehov nad okoljem. Od nas je odvisno, koliko nedotaknjene, neonesnažene in nerazvrednotene naprave bo ostalo zanje. Prav tako je odvisno od nas staršev in vzgojiteljev, kakšen odnos imajo, oziroma bodo imeli ti otroci do naravnega okolja in do kulture in naravne dediščine sploh. Zato je ena naših nalog, privzgojiti otrokom spoštovanje in pravi odnos do narave in do vseh oblik življenja na našem planetu.

Kakor je posameznik sam dolžan skrbeti za svoje zdravje, tako smo starši dolžni, da to naučimo tudi naše otroke. Res je, da rabi otrok veliko ljubezni, nemalokrat pa mu to ljubezen izkazujemo na žalost le s tem, da nam ni žal denarja za slaščice, glasbene in tehnične igrače in športne rekvizite, čeprav zaradi izobilja potem zavržene v kotu, k zdravju ne pripomorejo veliko. Zdravje se začenja v družini z milom in vodo, s čistočo, z ustaljenim dnevnim redom, z zdravo prehrano, s pravilnim oblačenjem in gibanjem na prostem. Spomnimo se na rek, da je treba mladino čim prej usmerjati, če hočemo, da se bo razvila v krepko drevo.

Za zdrav način življenja moramo skrbeti že od prvega dne. Le otrok, ki vrašča v urejeno družino, sam po sebi prevzema dobre navade. To pa pomeni, da se moramo često v prid otroka marsikateri razvadi odpovedati. Pripomba, da otroci vzgajajo starše, v marsičem drži.

Otrok čuti potrebo po umivanju le, če se umivajo tudi vsi družinski člani. Otrok ne bo izbirčen pri hrani, če ne bo med odraslimi izjem. Otrok bo vztrajen pri igri, delu in učenju, če bo imel dobre vzglede. Otrok naj pomaga odraslim, toda tudi njegova zaposlitev se mora upoštevati. Otrok bo znal spoštovati ostale člane družine le, če se spoštujeta oče in mati med seboj. Otrok se bo naučil uživati v glasbi, knjigah, v različnih prireditvah in dejavnostih, če bo voden in se bomo starši z otrokom tudi pogovarjali. Starši moramo otroka kar najbolj utrditi, saj so otroku najboljši zdravnik sonce, voda in sveži zrak. Boljše dote ne moremo dati otroku od krepkega in trdnega zdravja.

Vzgoja otroka za zdrav način življenja se nadaljuje tudi v vzgojno varstveni organizaciji, v mali šoli in šolskem obdobju, kjer aktivno in bolj ali manj uspešno izvajamo zdravstveno vzgojo tudi sestre iz otroškega in šolskega dispanzerja in zobozdravstvene službe. Zavedamo se, da pregovor naših prednikov in učiteljev še kako drži: »Kar se Janezek nauči, to Janez zna.« Otrok bo iz zdravega otroštva in zdrave mladosti, zrasel v zdravega močnega, aktivnega člana naše družbe, ki bo laže premagoval mnoge ovire, ki mu bodo prišle na pot.

ENOTA ZA ZDRAVSTVENO VZGOJO
Zdravstvenega doma Kamnik

● *Poučni izlet za delavce pri obrtnikih*

Dobra povezava z Ljubljano

Sredi marca je bilo na tridnevni ekskurziji na 40. mednarodnem obrtnem sejmu v Münchnu nad 100 delavcev in delavk pri obrtnikih iz občin, ki jih pokriva Medobčinski sklad za izobraževanje delavcev na področju samostojnega osebnega dela Ljubljana. Iz naše občine se je udeležilo tega zanimivega popotovanja 6 delavcev in delavk. Predsednika skupščine sklada, Zlatka Krumpačnika, smo prosili, da nam nekoliko podrobneje opredeli ta del skrbi sklada za boljše znanje delavcev pri obrtnikih.

»Po določilih skladovega statuta lahko enkrat letno priredimo ogled obrtnega sejma v tujini. Letos smo bili spet v Münchnu,« je najprej posredoval to dogovorjeno določilo in nadaljeval: »Želimo, da se s tovrstnim izobraževanjem tudi delavci iz obrtnih delavnic storitvenega in proivodnega značaja seznanijo z novitetami, ki so nastopile in nastajajo v obrti v razvitih deželah. Münchenski sejem je za doseganje tega cilja zelo priročen, saj ima poleg najrazličnejših obrtnikov (drobnega gospodarstva) iz Zvezne republike Nemčije zastopane tudi številne druge dežele z vseh kontinentov. Letos žal ni bilo Jugoslavije. Poudariti pa je potrebno površinsko in vsebinsko obsežnost tega sejma, saj je izredno bogastvo znanja razstavljeno v 25 v velikih dvoranah in na obsežnih zunanjih površinah. Na njem sodeluje nad 2500 razstavljalcev.«

Zakaj ste se letos spet odločili za München?

»Lani smo bili na avstrijskem obrtnem sejmu v Salzbrugu. Nikjer ne piše, da se moramo držati münchenskega sejma, vendar nimamo podatkov, da bi bili podobni sejmi v spomladanskem času, na primer v Italiji ali drugje. Pomembna je tudi kakovost sejma in ne nazadnje bližina.«

Organizira sklad podobni poučni izlet tudi po Jugoslaviji?

»Razumljivo je, da pripravimo za delavce ogled mednarodnega obrtnega sejma v Celju in srečanje delavcev zasebne in družbene obrti v Teharjih. Sklad enkrat letno pripravi za udeležence iz vseh občin ekskurzijo po Jugoslaviji. Leta 1986 smo bili v Vojvodini, lani v Splitu in na otoku Visu. Povsod si ogledamo krajevne zanimivosti in eno ali več tovarn, ki so pomembne zaradi predelave krajevnih dobrin ali pa zaradi pomembnosti za razvoj obrti.«

To sta ekskurziji, ki ju neposredno organizira sklad. Med izvajalci programa sklada pa so tudi osnovne organizacije sindikata delavcev pri obrtnikih. Kaj te lahko naredijo na tem področju?

»V skladovem statutu je zapisano, da občinske sindikalne organizacije delavcev pri obrtnikih po predhodnem dogovoru lahko izvedejo na stroške sklada tudi enodnevno ekskurzijo. Ta pa mora vsebovati tudi seminar z aktualno temo ali pa celo letni občni zbor. Kot sem dejal, to možnost sklad dopušča in tudi pokrije stroške take ekskurzije.«!

Sedaj veste, kaj na tem področju nudi Sklad za izobraževanje delavcev na področju samostojnega osebnega dela Ljubljana, Miklošičeva 26, telefon 312-533. Delavci pri obrtnikih in njihove OO ZS imate le eno nalogo: koristiti možnosti, ki jih nimajo delavci v številnih organizacijah združenega dela.

STANE JESENOVEC

Melioracijske naprave je treba vzdrževati

Občinska skupščina je na zadnji seji razpravljala o načinu zagotavljanja denarja za vzdrževanje melioracijskih naprav na območju Križa — Most in Komende.

V te naprave so bila vložena velika družbena sredstva, zato je treba storiti vse, da ne bomo že čez nekaj let ugotavljali, da je bil denar vržen proč.

Že tako je v javnosti veliko razprav o tem, ali so bila melioracijska dela kvalitetno opravljena ali ne. Po svoje to kvaliteto komentira tudi velika luža na njivah med Križem in Komendo. Prav bi bilo, da bi o tem povedal svoje mnenje tudi nadzorni organ, ki je spremljal izvajanje del.

-lj

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

Še enkrat o najemninah zemljišč za grobove

Pozorno sem prečital članek Janeza Hribarja v Kamniškem občanu o povišanju najemnin za zemljišča za grobove, še z večjo pozornostjo pa odgovor nepodpisanega pisca iz Komunalnega podjetja Kamnik. Vsiljuje se mi prepričanje, da le Komunalno podjetje obrača dejstva in ni iskreno v svojem odgovoru na članek J. H. Zakaj? Komunalno podjetje se sklicuje na sklenjene pogodbe o najemu grobov, v katerih naj bi bila klavzula o možnem povišanju najemnin med desetletno pogodbeno dobo. Toda, Komunalno podjetje vsaj do leta 1980, ko sem nazadnje podaljševal najemnino za grob, ni sklepalo pismenih pogodb, temveč je le-te nadomeščal račun, na katerem je navedena pogodbena doba najema zemljišča, brez vsakih določil o možnosti povišanja najemnin v času pogodbene dobe. To se pravi, da je plačan račun nadomeščal pogodbo.

Spomnim se, da je Komunalno podjetje pred leti prav na tak način poskušalo izsiliti doplačilo najemnin za grobove, pa so občani prav tako ugovarjali izsiljevanju. Zato je krajevna skupnost postavila delegatsko vprašanje o navedeni zadevi na skupni seji vseh treh zborov skupščine občine Kamnik. Na vprašanje je takoj odgovoril takratni predsednik izvršnega sveta, rekoč: »Pogodbe o najemninah grobov so veljavne v taki vsebini, kot so bile sklenjene in se jih do njihovega izteka ne more enostransko spreminjati. Če ni bilo podpisanih pogodb, velja račun kot pogodba«. Odgovor je bil tako jasen, da ni bilo nobene razprave, ne delegatov kot tudi ne predstavnika Komunalnega podjetja. O točnosti te navedbe se lahko pisec odgovora na članek J. H. prepriča iz zapisnika seje skupščine občine Kamnik. In to je veljalo do letos, ko je Komunalno podjetje spet prevzelo pobudo za spremembo pogodb o najemninah grobov.

Najemnine so bile vseskozi visoke in po mojem mnenju ekonomske, glede na usluge, ki jih na Žalah nudi Komunalno podjetje. Inflacija pa jih ne prizadene, ker pobranih najemnin ne koristijo po desetinah, temveč sproti po dotoku.

Če pa so kljub navedenemu v Komunalnem podjetju Kamnik prepričani, da so upravičeni do doplačila najemnin, naj to pravno in obligatorno dokažejo, pa bomo najemniki grobov svoje obveznosti tudi izpolnili. Na koncu pa še to: Pisec odgovora Janezu Hribarju dvakrat očita anonimnost, in to v takem tonu, da izgleda, da je to važnejše kot problem, ki ga je nakazal. Če pa pri tem že vztraja, pa naj navedem, da je tudi odgovor Komunalnega podjetja anonimen in da se pisec skriva za svojo firmo in tako prenaša svojo odgovornost na kolektivno odgovornost, ta pa je kot vemo majhna ali pa nikakršna. Tudi obvestila za doplačila najemnin nimajo priloženega obračuna, temveč le položnice, kar tudi ni v skladu z normalnim in uveljavljanim finančnim poslovanjem, katerega bi morali tudi, po mojem mnenju, upoštevati v Komunalnem podjetju, ker ne gre za drobiž, temveč za milijonske vsote starih dinarjev, ki naj bi jih morali najemniki grobov doplačati.

Verjetno odgovorni v Komunalnem podjetju igrajo na pieteto občanov do svojih pokojnih svojcev in so prepričani, da zaradi tega prizadeti ne bodo ugovarjali.

Sicer pa predlagam nepodpisanemu piscu odgovora Janezu Hribarju in tudi odgovorni osebi v Komunalnem podjetju Kamnik, da prečitata v zadnji številki Kamniškega občana članek Štefana Repanška, ki je dovolj natančno opisal vsaj del problematike okrog najemnin za grobove.

MILAN LOGAR

RTC Velika planina: uresničiti srednjeročni načrt

Čeprav sem trdno prepričan, da s polemiko v čaopisih problema nadaljnjega razvoja Velike planine ne bomo rešili, moram kljub temu dati nekaj pojasnil v zvezi s prispevkom Albina Vengusta z naslovom Po sledi delegatskea vprašanja o SIS RTC Velika planina v 5. štev. Kamniškega občana z dne 7. marca 1988.

Povsem soglašam z njegovo oceno vloge in delovanja SIS RTC Velika planina od ustanovitve leta 1980 dalje in z oceno nekaterih vzrokov za njeno prenehanje v letu 1986.

Rad pa bi dal nekaj pojasnil v zvezi s trditvijo Albina Vengusta, da na obrazložitve direktorja Komunalnega podjetja Andreja Skodlarja na seji občinske skupščine v oktobru 1987 in na opozorila Albina Vengusta petim kamniškim predsednikom v februarju 1987 v občini Kamnik ni nihče reagiral.

Anton Ipavic, predsednik občinske skupščine, me je kot družbenega pravobranilca samoupravljanja 12. marca 1987 pisno seznanil z vsebino pisma Albina Vengusta in z nekaterimi dejstvi, ki kažejo, da je preoblikovanje in delovanje SIS RTC Velika planina povsem zamrlo.

Na podlagi te pobude in pregleda aktivnosti v zvezi s preoblikovanjem skupščine SIS RTC je bilo s strani družbenega pravobranilca samoupravljanja ugotovljeno, da je bila zadnja seja skupščine SIS RTC v prejšnjem sestavu 10. februarja 1986, vendar ni bila sklepčna. Zato je vodstvo skupščine SIS pozvalo še ostale članice SIS, da se izjasnijo o novem predlogu samoupravnega sporazuma o ustanovitvi SIS RTC (zaradi uvedbe dvodomnega sistema), o predlogu samoupravnega sporazuma o temeljih plana SIS RTC Velika planina za obdobje 1986—1990 s predlogom programa del za to obdobje, in o predlogu samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za sofinansiranje programa RTC Velika planina.

Do 17. aprila 1986 je vse tri dokumente sprejelo 53 članic SIS OD SKUPAJ 67, torej več kot dve tretjini članic. Tega dne je Matija Janko, predsednik skupščine SIS RTC, pozval vse članice SIS, da je občinska konferenca SZDL začela postopek evidentiranja za vodilne dolžnosti v skupščini SIS in naj zato predloge pošljejo občinski konferenci SZDL.

Od januarja do oktobra 1986 je bilo na pobudo predsednika občinske skupščine Antona Ipavica več pogovorov s predstavniki Gospodarske zbornice Slovenije z namenom, da se dopolni ustanovitveni akt, da bi se po konstituiranju lahko opravil vpis SIS RTC v sodni register.

Tako dopolnjen akt je predsednik občinske skupščine 12. novembra 1986 poslal strokovni službi Komunalnega podjetja, ki je pogodbeno opravljala strokovna opravila za SIS RTC. Vendar je Komunalno podjetje nadaljnje sodelovanje pri opravljanju strokovnih opravil za SIS RTC zavrnilo. Delavski svet Komunalnega podjetja Kamnik je namreč 29. oktobra 1986 sklenil, da Peter Brlec, ki je dotlej opravljal posle za SIS RTC, prevzame vodenje športnih objektov vključno z žičnico na Veliki planini, ker »aktivnosti za SIS RTC od julija dalje ni, ker se SIS še ni registrirala«.

Tu se je aktivnost torej ustavila. Nihče ni več poskrbel z sklic prve seje nove skupščine SIS RTC, niti poskrbel za registracijo SIS. Zato je registrsko sodišče vlogo za registracijo SIS RTC zavrglo. Seveda ne bi bilo pošteno vso krivdo in odgovornost za to zvaliti na Komunalno podjetje Kamnik in njegovega direktorja. Tudi organi SIS RTC in občine bi morali nadaljevati zastavljeno aktivnost v zvezi s preoblikovanjem SIS RTC in ustrezno reagirati glede na stališče komunalnega podjetja.

Na podlagi teh ugotovitev je družbeni pravobranilec samoupravljanja 25. marca 1987, torej pred enim letom, predlagal predsedstvu očinske skupščine, izvršnemu svetu in občinski konferenci SZDL, da takoj ocenijo nastali položaj in sprejmejo ustrezne ukrepe za oživitev aktivnosti SIS RTC Velika planina.

V skladu z dopolnjenimi in sprejetimi samoupravnimi splošnimi akti SIS RTC, naj bi po tem predlogu sklicali 1. sejo skupščine SIS RTC v dvodomnem sestavu, ki naj bi izvolila svoje vodstvo in izvršilni odbor. Po konstituiranju SIS pa bi bilo potrebno dokončati postopek registracije SIS.

Svoje predloge je družbeni pravobranilec samoupravljanja ponovil oz. zahteval odgovor na svojo pobudo v poročilu o delu DPS v letu 1987, ki ga je občinska skupščina obravnavala v decembru 1987. Občinska skupščina je predlog družbenega pravobranilca samoupravljanja v celoti sprejela. Vendar ti sklepi doslej žal še niso uresničeni.

Posamezni nesporazumi med dosedanjimi vodilnimi delavci v SIS RTC, v Komunalnem podjetju in organih občinske skupščine ne bi smeli biti razlog za ukinitev dobro zastavljene oblike povezovanja zelo pestrih interesov vseh uporabnikov Velike planine. Ti interesi so precej širši od žičniškga sistema in so dokaj dobro opredeljeni v razvojnem programu SIS RTC 1986—1990.

Ne nazadnje pa k nadaljevanju zastavljene aktivnosti v okviru SIS RTC zavezujejo tudi stališča 53 organizacij združenega dela in skupnosti iz naše, domžalske in ljubljanskih občin, ki jim do danes še nihče ni pojasnil, kakšna je usoda njihovega pristopa k dopolnjenemu ustanovitvenemu aktu in sprejema planskih aktov SIS RTC.

Zavezujejo nas tudi naloge, zapisane v občinskem srednjeročnem planu za obdobje 1986—1990, ki še vedno velja. V njem smo zapisali: »Usklajevalec interesov na Veliki planini bo skupnost uporabnikov športno rekreacijskih objektov in površin. Za razvoj Velike planine se bodo sredstva zbirala preko SIS RTC, ali druge oblike organiziranja uporabnikov Velike planine in drugih virov«.

Še bolj določno smo naloge glede SIS RTC opredelili v občinski resoluciji za leto 1987: »Dokončno bo opredeljen pravni status SIS RTC Velika planina, ko bo pričel s pripravljalnimi deli za postopno napeljavo elektrike, vode ter postavitev garaž za teptalce ob doslednem upoštevanju zaščite in razvoja vodnih virov in okolice«.

Vse to kaže, da nadaljnji razvoj Velike planine ne more biti odvisen od dobre volje posameznikov, pač pa je to naša skupaj dogovorjena usmeritev, ki jo moramo tudi uresničiti, če ne želimo, da lepe besede o razvoju kamniškega turizma kot bodoče pomembne gospodarske dejavnosti, ne bodo ostale samo na papirju.

FRANC SVETELJ

Praznovanje 8. marca

K pisanju me je spodbudila anketa v Kamniškem občanu – 8. MAREC – ČIGAV PRAZNIK?

V Kamniškega občana pišejo največkrat izobraženi ljudje, tokrat pa piše preprosta kmečka žena iz KS Šmartno.

Z veseljem sem vstopila v nedeljo, 6. marca, v Kulturni dom v Šmartnem, kamor smo bile povablejne žene iz naše KS. Najprej je bila proslava. Izredna pohvala gre učiteljicam OŠ Šmartno, ki so svoje učence skrbno pripravile. Iz otroških ust so kar vrele recitacije in pesmice. Mamice smo čutile, koliko ljubezni nam poklanjajo otroci. Proslavi je sledil skeč, ki so ga pripravili mladinci. Bil je zanimiv in iz srca smo se nasmejale, čeprav je bil namenjem samo ženam in nič materam. Nato je govoril predsednik KS Šmartno. Na koncu je dejal, da bi bilo prav, da bi se žene bolj udeleževale sestankov, kot je, na primer, ZBOR KRAJANOV.

Sledila je zakuska. Pri mizi, kjer sem sedela, ja nastal pravi klepet. Nasproti sedeča je začela: »Ali mamice, ki so imele lani novorojenca, ne bodo nič obdarili?« Druga pridene: »Saj jih tudi lani niso! Vse tako kaže, da so nanje pozabili. Več let poprej vem, da so jih obdarili s knjigo o vzgoji otrok in z nageljčkom. Nekatere so dvakrat dobile enako knjigo. Najbrž se leta 1986 in 1987 v družinah iz naše KS ni rodil noben otrok. Vsaj to bi lahko povedali, koliko otrok se je rodilo in se njihovih mamic spomnili z nageljčkom.« Spet druga je nadaljevala: »Poglej, pijače in jedače je na pretek, najbrž jim je za nageljčke zmanjkalo denarja.«

Čeprav imam že večje otroke, sem imela občutek, kako so ponižali te mlade mamice. Več kot polovico žena iz naše KS dela doma na kmetiji od ranega jutra do pozne noči. Nobena od teh nima porodniškega dopusta, še manj pa kakšnega počitka po porodu. Na splošno mislim, če bodo kmečke žene ob takih praznikih še tako zapostavljene, bodo imele dekleta odpor do kmečkih fantov. Družba se ne zaveda, koliko koristi ima prav od kmečke matere. Če pogledamo nazaj v preteklost, vidimo, da izhaja veliko izobraženih ljudi prav iz kmečkih družin.

Praznovanje se je nadaljevalo. Preko videomeha smo si na televiziji ogledali celotno praznovanje še enkrat. Na zunaj je vse kazalo tako, da je ženam to všeč. Mislim, da to ni imelo nobenega smisla. To je enostransko! Nekateri vplivni ljudje iz naše KS so hoteli biti pomembni.

Marsikatera žena si je praznovanje zamislila drugače. Po proslavi in zakuski bi morali biti povabljeni možje. Vsak bi prispeval nekaj denarja za godca in pijačo. Žene in matere bi se z moškimi veselo zavrtele in za marsikatero bi bilo tako praznovanje enkratno doživetje v letu. Na tem praznovanju se je neki moški močno okrepčal. Po mizah si je nabral klobas (ni bil gostitelj žena) in si doma ustvaril zalogo. Verjetno je reven in mora imeti kaj za svoj praznik in hude čase.

Lepo vas pozdravljamo kmečke matere, in upamo, da bomo v prihodnosti deležne več pozornosti.

Gostilna »POD SKALCO« Kamnik takoj honorarno zaposli snažilko v dopoldanskem času in več fantov in deklet za strežbo gostov v poletni sezoni. Tel. 831-233.

Kupim ali najamem centralno ogrevano garsonjero. Rejc, Steletova 19, Kamnik.

Suh prostor, od 15 kv. metrov dalje, s trifaznim priključkom, najraje v nevseljeni novogradnji zdomca, najamem za mirno obrt. Naslov v uredništvu Kamniškega občana.

Prodam raztegljivo mizo in pet stolov (hrast). Tel. 831-884, popoldan.

SURFA Editon Limited 265 in Imgrad D2 ugodno prodam. Zupan, Šmarca, Livada 8.

Veterinarski zavod ljubljanske regije
DE KAMNIK

CEPLJENJE PSOV PROTI STEKLINI

Na podlagi Odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1988 (Ur. l. SRS 48/87) in Zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi, morajo vsi lastniki psov v občini Kamnik pripeljati svoje pse, starejše od 4 mesecev, na cepljenje proti steklini.

Stroški rednega cepljenja so 6.000 din. V primeru, da lastnik psa ne more pripeljati na cepljenje po razporedu, ga lahko pripelje na cepljenje na Veterinarski zavod DE Kamnik, Perovo 20, od 7. do 8. ure zjutraj. Cena posameznih cepljen na zavodu bo 8.500 dinarjev.

Opomba: breje in doječe psice se cepijo po odstavitvi.

11. 4. 1988 ob	**Kraj cepljenja**
8. uri	Moṭnik, pri Flegarju
9. uri	Špitalič, pri trgovini
10. uri	Zg. Tuhinj, pri Kavsarju
11. uri	Laze, pri pošti
12. uri	Šmartno, pri Hvaletu
13. uri	Pšajnovica, pri Pestotniku
12. 4. 1988 ob	
8. uri	gostilna Zlata kaplja v Soteski
8.30	Sela, pri Spruku
9.30	Srednja vas, pri Ustanku
10.30	Velika Lašna, pri Zalazniku
11. uri	Vranja peč, pri šoli
11.30	Sp. Palovče, pri Kladniku
12. uri	Zg. Palovče, pri Remsu
13. 4. 1988 ob	
8. uri	Šmarca, pri Jerman
9. uri	Volčji potok, pri zboralnici mleka
10. uri	Tunjice, pri Jamovcu
11. uri	Godič, pri Hribarju
14. 4. 1988 ob	
8. uri	Komenda, pri Kramarju
9.30	Moste, pri mlekarni
11. uri	Križ, pri Čubru
12. uri	Podgorje, pri Rožman
15. 4. 1988 ob	
8. uri	Sp. Stranje, pri Pernetu
9. uri	Kregarjevo, pri Prodniku
10. uri	Krivčevo, pri Jurčku
11.30	Gozd 4, Spruk Franc
12. uri	Černivec, pri gostilni
16. 4. 1988 ob	
8. uri	Nevlje, pri Novaku
9.30	Kamnik, pri Veterinarskem zavodu, Perovo 20
Zamudniki 18. 4. 1988 ob	
8. uri	Motnik
8.45	Laze
9.15	Srednja vas
10.15	Komenda
11. uri	Šmarca
11.45	Kregarjevo
15.–16. ure	Kamnik, Perovo 20

Cepljenje za zamudnike bo na istem kraju kot je redno cepljenje.

Veterinarski zavod ljubljanske regije
DE KAMNIK

OBVESTILO UPOKOJENCEM

Izvršni odbor društva upokojencev Kamnik vljudno vabi vse upokojence (osebne, invalidske, družinske, kmečke) na **redne občne zbore** upokojencev v krajevnih skupnostih po naslednjem razporedu:

za KS NEVLJE v ponedeljek, 11. 4. ob 18. uri v osnovni šoli Nevlje
za KS DUPLICA in VOLČJI POTOK v torek, 12. 4. ob 18. uri v kino dvorani na Duplici
za KS KAMNIŠKA BISTRICA IN GODIČ v sredo, 13. 4. ob 18. uri osnovni šoli Stranje
za VSE MESTNE KRAJEVNE SKUPNOSTI KAMNIKA v četrtek, 14. 4. ob 16. uri v dvorani nad kavarno Veronika
za KS PODGORJE v petek, 15. 4. ob 18. uri v kulturnem domu Podgorje
za KS TUNJICE v petek, 15. 4. ob 18. uri v gasilskem domu Tunjice
za KS ŠMARTNO v nedeljo, 17. 4. ob 8. uri (zjutraj) v domu držb. org. Šmartno
za KS TUHINJ v nedeljo, 17. 4. ob 15. uri v kulturnem domu Laze
za KS SREDNJA VAS in SELA v nedeljo, 17. 4. ob 15. uri v prostorih KS Srednja vas
za KS ŠMARCA v ponedeljek, 18. 4. ob 18. uri v domu kulture Šmarca

Predlog dnevnega reda:
1. Razprava in sklepanje o opravljenem delu društva upokojencev in sklepanje o predlogu delovnega in finančnega programa,
2. Volitve delegatov za društvo upokojencev Kamnik
3. Razno

Za vse upokojence na mestnem območju velja to obvestilo kot povabilo, ker društvo upokojencev posebnih vabil ne bo pošiljalo.

Lep pozdrav!

Društvo upokojencev
Kamnik

Frizersko pomočnico ali praktikantko zaposlim za določen čas ali honorarno. Tel. 737-456.

OBVESTILO
Obveščamo, da prodajamo kokošji gnoj na farmi Duplica. Gnoj nakladamo z lastnim nakladalcem dvakrat tedensko.
Prodajamo tudi KOKOŠI NESNICE, primerne za nadaljnjo rejo ali za zakol, vsak dan od 8. do 16. ure, v soboto od 8. do 12. ure. Cene ugodne!
Priporočamo nakup!

Stari grad – up ali razvalina?

Dolga, predolga leta smo se Kamničani spraševali, zakaj Stari grad propada, zakaj se nihče ne zmeni zanj. Bilo je sicer nekaj poskusov, da se naš lepotec vrne v normalno življenje, vendar so se vsi do zadnjega končali neuspešno. Marsikdo se še spominja, da smo ob zadnjem poskusu oživitve z disco klubom lahko tudi v dolini še dolgo v noč poslušali zvoke nam manj znane glasbe. Morda je kdo celo užival v teh neprostovoljnih uspavankah, vseeno pa nas je bilo več, ki smo pred njo zapirali okna.

Pa pustimo preteklost, tudi sedanjost ni rožnata. Stari grad še vedno nudi kaj žalostno podobo. Zgradba je neometana, stekla so razbita, prostori brez pohištva in zasvinjani, okolica pa zaraščena kot v pravljici o speči princesi – Trnjulčici. Kdo bo princ, ki bo »s poljubom prebudil speče,« se še ne ve, čeprav... so prve izboljšave že vidne. Ob zadnjem obisku smo namreč opazili delavca, ki je nasipaval cesto do gradu, v zgradbi pa ljudi, ki so vneto pobirali smeti in jih zunaj tudi zažigali. Kaj to pomeni, smo vprašali **SVETOZARJA STJEPANOVIĆA:** »Tako kot vi vsi, tudi sam upam, da bo gostišče na Starem gradu z mojo pomočjo spet zaživelo. V najem sem ga namreč dobil za dobo tridesetih let, kar je dovolj dolgo doba, da Staremu gradu vsi skupaj povrnemo sloves, ki ga je nekoč že imel. Nanj bi rad privabil vse sprehajalce, ki so ga nekoč že obiskovali in morda mi bo to uspelo že do začetka poletne sezone. Da se razumemo: letos bodo gostje postreženi le z osnovnimi okrepčili, ki jih zahteva tako lepa izletna točka, kaj več jim bomo ponudili v naslednjih letih.« Stari grad torej prihodnost ima, kako pa vidijo njegovo sedanjost naključni in nenaključni sprehajalci, pa preberite v anketi!

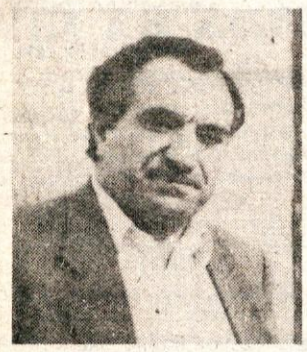

VALENTIN PRNAVER: »Slišal sem, da so v objekt na Starem gradu že začeli vlagati. Zadnji čas, saj so se ga ljudje začeli že skoraj izogibati; predvem zaradi zelo zanemarjenega izgleda. Menim pa, da brez podpore občinskih struktur ne bo šlo. Če smo v Kamniku končno spregledali, lahko na Starem gradu spet pričakujemo prvomajski golaž.«

DANILO BELŠAK: »Zelo lepa izletna točka, a preveč zanemarjena. Izpustili smo jo iz rok, pa je podivjala. Mene boli, da je tako lep kraj že več kot dvajset let praktično odtujen od občine, kljub izredno ugodni legi in dobri dostopnosti. Vendar, Stari grad je legenda in mene pritegne – kakršenkoli je.«

BARBARA JANČAR: »Lahko rečem, da mi je narava tu gori všeč, vse ostalo pa je obupno zapuščeno in zato s fantom ne zahajava često sem gor. Danes sva slučajno tu, vzrok pa je slaba volja, ki jo je lažje pregnati v naravi, kot pa v mestu, ki mi je kljub rahli neurejenosti zelo blizu. Mislim, da se edino v njem počutim res doma.«

VOJKO (priimka nam ni zaupal): »Kaj naj rečem; vse skupaj je velika svinjarija in neodgovornost. Objekt miruje že dolga leta, nagrajen je bil z bodečo nežo ljubljanske televizije. Kot kaže niti nasveti niti graje ne pomagajo in zato je težko biti pameten. Skratka, Stari grad je nekakšno ogledalo kamniške občine.«

ANKA LAH: »Situacija nikakor ni rožnata, kar se lahko vsak, ki pride sem gor, prepriča na lastne oči. Z možem vsak teden vsaj enkrat prehodiva to pot in moram reči, da je slika vedno bolj, recimo motna. Vsak teden je nekaj na novo razbito ali razdejano in prav ugibava že, kdaj se bo to nesmiselno uničevanje končalo.

Predvsem bi bilo treba pridobiti sposobnega človeka, ki bi znal ponuditi več, kot svež zrak in prelepo okolico ter urediti cesto, ki pelje na vrh.«

IZIDOR PERHAVEC: »Zaradi razno raznih vzrokov nas pot ne zanese več tako pogosto sem gor, kot nas je včasih. Ta neurejenost nas ne pritegne, pa tudi »ponudba« je kaj slaba. Na vsak način je bilo bolje pred leti, ko je Planinsko društvo upravljajo s Starim gradom in je vsako soboto in nedeljo napolnilo ta prostorček. Takrat je bilo tu vzdušje, kakršno je zdaj na Šmarni gori. Kaj pa danes, tovorne žičnice ni več, cesta je slaba, sem gor zaidemo le še po nedeljskem kosilu, da se znebimo odvečnih kalorij.«

To je bilo le nekaj utrinkov iz živahnega nedeljskega popoldneva na Starem gradu. Ljudje so radi govorili o njem, predvsem o njegovi preteklosti in to dokazuje, da ga imajo še vedno radi, da je še vedno kamniški simbol, čeprav se v svoji goloti nič kaj radostno in ponosno ne dviguje nad mesto. Raje se je skril za smreke!

MATIC ROMŠAK

Novi karti

V veliko zadovoljstvo nam je predstaviti kar dve kartografski deli hkrati: »Pregledno karto občine« in »Načrt mesta Kamnik«. Karti je kartografsko obdelal Geodetski zavod SRS v Ljubljani, založil Komite za urejanje prostora in varstvo okolja občine Kamnik, tiskalo pa časopisno podjetje DELO.

Karti imata turistično izvedbo, zloženi sta v priročni format in se vključujeta v enotno oblikovanje za vse občine Slovenije. **Karta občine** se razlikuje le v imenu in obrisu občine od tovrstnih kart.

Druga dopolnjena izdaja Občinske karte (prva iz leta 1978) je v merilu 1:50000. V primerjavi s predhodno, ki ima predvsem standardno vsebino, se nova ponaša s poudarjenimi turističnimi prvinami. Brezprašne poti se lepo ločijo od ostalih. Dodana so športna igrišča, označeni spomeniki NOB ter kulturne, arhitektonske, sakralne, umetnostne in druge naravne znamenitosti in objekti. Označene so gostilne, kmečki turizem in drugo. Uporabna je tudi za strokovno delo, saj vsebuje mejo KS, katastrskih občin, višinsko predstavitev.

Načrt mesta Kamnik je tretja dopolnjena izdaja (prva leta 1978, izdanega leta 1980). Načrt je po obsegu večji od prejšnjih: južno sega od Šmrace in Volčjega potoka, severno do Vrhpolja in Mekinj. Zaradi tega obsega je uporabljeno merilo 1:8000. Ima označena stavbe, imena ulic in krajevne skupnosti. Barvno se ločijo stanovanjske od javnih in industrijskih zgradb. Posebej so označeni kulturni in zgodovinski spomeniki, športna igrišča, predvidene pozidave itd.

V tekstualnem delu je kratka predstavitev mesta in njegovih kulturnih znamenitosti ter abecedni seznam vseh ulic.

Zanimiv je ovitek, na katerem je helikopterski posnetek Titovega trga s Frančiškanskim samostanom in lipov list, znak vključevanja Kamnika v turistično ponudbo Slovenije.

Za posebno strokovno rabo so petstotim izvodom dodane še hišne številke, ki sicer karto obremenijo, vendar ji ne vzamejo lepote.

Žal imata obe karti, mestna kot občinska, hkrbtni strani nepotiskani, zaradi skopo odmerjenih sredstev, kljub temu pa bosta našli mesto med ostalimi tovrstnimi publikacijami in v knjižnih policah in žepih obiskovalcev in ljubiteljev Kamnika z okolico.

Komite za urejanje prostora in varstvo okolja

Garsonjero najame izobraženka. Tina Arnež, Preddvor 64, 64205 Preddvor, tel. 831-142.

Ugodno prodam bas kitaro »tajfun«. Matjaž Balantič, Županje njive 8a, 61242 Stahovica.

Na kamniških Žalah prodam grob. Nuša Škrjanc, Aljaževa 22, Ljubljana.

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

VABIMO VAS...

SREČANJE GLEDALIŠKIH SKUPIN OBČINE KAMNIK
6.–9. april 1987
Program:
SREDA, 6. aprila ob 19. uri
Velika dvorana kina DOM, Kamnik
Gledališka skupina ŠKD SENŠRM, Kamnik
Molière-Vildrac: **PRILOŽNOSTNI ZDRAVNIK**
Režija Tina Romšak

ČETRTEK, 7. aprila ob 19. uri
Velika dvorana kina DOM, Kamnik
Gledališka skupina KD Srednja vas
H. Brighouse: **HOBSON V ŠKRIPCIH**
Režija Zdenka Klančnik

PETEK, 8. aprila
ob 10. uri
Kulturni dom, Duplica
Dramska skupina ŠKD OŠ Komenda-Moste
F. Milčinski: **BUTALCI**
Režija Tanja Balantič

ob 16. uri
Velika dvorana kina DOM, Kmanik
Gledališka skupina KD Ivan Cankar, Šmartno
Molière: **PRILOŽNOSTNI BOLNIK**
Režija Franc Hribar

ob 19. uri
Velika dvorana kina DOM, Kamnik
Gledališka skupina KD Janez Čebulj, Komenda
Š. Jarko: **GOSPOSKA KMETIJA**
Režija Valter Horvat

SOBOTA, 9. aprila
ob 16. uri
Velika dvorana kina DOM, Kamnik
Gledališka skupina KD Zgornji Tuhinj
L. Štandekar: **PREVARA**
Režija Marija Kadunc

ob 19. uri
Velika dvorana kina DOM, Kamnik
Gledališka skupina DKD Svoboda, Duplica
M. Mikeln: Satirični kabaret **ZARADI INVENTURE ODPRTO**
Režija Franc Štebe
Po zadnji predstavi bo slovesen zaključek srečanja s podelitvijo priznanj. Vstopnice za vse prireditve bodo naprodaj pred vsako predstavo pri blagajni kina DOM (tel. 831-440 zvečer), rezervirate pa jih lahko tudi na ZKO Kamnik, Titov trg 20, tel. 831-616, kjer vam bomo za ogled vseh predstav ponudili tudi abonmajsko vstopnico po ugodni ceni 5.000 din.

* * *

NASLEDNJA REDNA PREDSTAVA GLEDALIŠKEGA ABONMAJA:
ČETRTEK, 14. aprila '88 ob 14.30 in 20. uri
Velika dvorana kina DOM, Kamnik
Dominik Smole: **ANTIGONA.**
(...) »Na kaj se v svetu pod praznim nebom sploh še lahko sklicuje Antigona, na kateri višji kriterij in na katero moralo med ljudmi, ki so – kot govori Smoletovo besedilo – ‚prepametni, da bi ohranili vero v bogove', a tudi ‚prešibki, da bi verovali vase'«? (A. Inkret)
Gostuje Prešernovo gledališče iz Kranja. Režiaj Matjaž Zupančič.
Za popoldanski in večerni gledališki abonma TER ZA IZVEN. Zaradi prireditev, organiziranih v Kamniku v okviru programa II. otroškega turističnega festivala Slovenije (petek, 15. aprila), sta gledališki gostovanji IZJEMOMA V ČETRTEK!

* * *

SOBOTA, 16. aprila '88 ob 20. uri
Velika dvorana kina DOM Kamnik
SKUPNI LETNI KONCERT ŽENSKEGA IN MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA DKD SOLIDARNOST KAMNIK
Zborovodkinji: Karla Urh in Ivica Ropas

* * *

SREDA, 20. aprila '88 ob 20. uri
Razstavišče Veronika, Kamnik
Otvoritev razstave slik HANDIJA BEHRIČA.
Razstava bo odprta do 4. maja, vsak dan od 10.–12. in 17.–19. ure, sobota le dopoldne.

VLJUDNO VABLJENI!

Imamo zahtevno vodovje

Območna vodna skupnost Ljubljanica–Sava bo zabeležila prihodnje leto 15 let obstoja. Je največja območna vodna skupnost v naši republiki. Sega od Kolpe do Kamniških planin ter od Cerkniškega jezera do vključno občine Hrastnik. Tako kot je po obliki raznoliko ozemlje, na katerem deluje s svojima izvajalskima organizacijama VGP Hidrotehnik in Podjetje za urejanje hudournikov, je svojsko tudi vodovje, ki prihaja na dan na njenem ozemlju ali pa priteče od drugod. Z vodnogospodarskim svetovalcem OVS Ljubljanica–Sava, dipl. inž. Štefanom Horvatom, smo se pogovarjali o nalogah, ki jih je ta samoupravna interesna skupnost materialnega značaja – zajema 18 občin – uresničila v letu 1987 ter izpostavili še nekatere aktualne zadolžitve.

S kolikšnimi sredstvi je razpolagala vaša skupnost v letu 1987 za svoj in slovenski program?

»Prejeli smo 15,177 milijard dinarjev prihodka. To nam je omogočilo redno združevanje sredstev pri Zvezi vodnih skupnosti Slovenije ter izvedbo vzdrževalnih del na vodotokih in razdelitev dotacij nekaterim zunanjim uporabnikom vodnogospodarskih sredstev.«

Omenili ste le vzdrževalna dela. Kako pa je bilo z investicijskimi zadolžitvami?

»Lani smo zaključili največjo naložbo preteklega srednjeročnega obdobja in sicer dovodni rov ter pregrado v Prigorici pri Ribnici. Oba objekta sta vredna ogleda. Imata tudi uporabno dovoljenje. Dovodni rov nas je stal 605 milijonov dinarjev, pregrada pa 450 milijonov dinarjev. Cene so seveda iz časa gradnje. Objekta varujeta pred poplavami Ribnico in Kočevje ter obsežno ozemlje med obema mestoma. Podobno pregrado nameravamo zgraditi tudi v občini Ljubljana Vič-Rudnik in sicer na Božni nad Polhovim Gradcem. Ta naj bi varovala pred visokimi vodami jugozahodni del Ljubljane. Vremenoslovci namreč napovedujejo deževna leta.

Lani smo uredile tudi glavno odvodnjo na melioracijskem območju Radomlja I v domžalski občini. Dela potekajo sedaj že na drugem delu tega melioracijskega področja. Prva so stala 860 milijonov dinarjev.«

Kako pa je bilo z realizacijo programa vzdrževalnih del?

»VGP Hidrotehnik in Podjetje za urejanje hudournikov sta v skladu s predlogi zelo delavnih občinskih delegatskih konferenc opravila v glavnem vse dogovorjene naloge. V ta namen je potrošil VGP Hidrotehnik 2740 milijonov, PUH pa 980 milijonov dinarjev.«

Pogosto mešajo pojma vodno in komunalno gospodarstvo. Prvo skrbi za vodovje, drugo pa tudi za vodovode. Kakšno je sodelovanje med tema dvema panogama?

»OVS Ljubljanica – Sava je lani po svojem pravilniku sofinancirala tudi objekte za oskrbo s pitno vodo. Zanje je namenila 1603 milijone dinarjev. Z veseljem ugotavljamo, da so bile realizirane vse potrebe krajevnih skupnosti.«

Podoben (ne)sporazum kot pri oskrbi z vodo je tudi pri čiščenju voda. Kakšno pa je tu razmerje med vodnim in komunalnim gospodarstvom?

»Postopamo podobno kot pri objektih za oskrbo z vodo. Lani smo za sofinanciranje (do 30%) čistilnih naprav porabili 1,661 milijard dinarjev. Največ denarja smo dali za ljubljansko osrednjo čistilno napravo in sicer 691,8 milijona dinarjev. Toliko, kot je Ljubljana potrebovala. Sofinancirali smo tudi začetek gradnje čistilne naprave v Vnanjih Goricah. Z našo akcijo pa smo realizirali že del naloge, ki jo Zvezi vodnih skupnosti Slovenije nalaga prvo dopolnilo k njenemu srednjeročnemu planu. To opredeljuje sofinanciranje (do 60%) industrijskih in komunalnih čistilnih naprav v porečju Save pred hidroelektrarno Vrhovo pri Radečah. Iz naših sredstev in denarja IUV Vrhnika smo postavili industrijsko čistilno napravo v IUV TOZD Usnjarna Šmartno pri Litiji.«

Ta čistilna naprava je že narejena. Kaj pa druge?

»Poleg omenjene čistilne naprave v porečju Save so lani prejeli denar še investitorji I. faze modernizacije mokrega postopka separacije REK Zagorje, čistilne naprave v ISKRA Trbovlje ter I. faze reciklaže odpadne vode pri farmi Ihan.«

Kako pa ste bili zadovoljni z delavnostjo delegatskih konferenc za skupščino OVS Ljubljanica–Sava?

»Mislim, da smo ena redkih samoupravnih interesnih skupnosti, ki je lahko ponosna na svoje delegate. Resnično tvorno sodelujejo pri nastajanju in izvrševanju planov. Če je pri tem svoj čas nekoliko klecala ljubljanska delegatska konferenca, moram reči, da se je tudi ta krepko postavila na noge in da intenzivno sodeluje v naši dejavnosti.«

STANE JESENOVEC

Od besed k dejanju

Če so se krajani Nevelj in drugi Kamničani leta in leta hudovali zaradi nezainteresiranosti odgovornih za postavitev spominske table na Mamutovem mostu, to od 18. marca ne bo več mogoče. 50. obletnica odkritja edinega v celoti ohranjenega okostja mamuta v srednji Evropi, je namreč spodbudila Turistično društvo Kamnik in Krajevno skupnost Nevlje k skupni akciji. Njen manen je bil – primerno obeležiti kraj najdišča in še enkrat obuditi spomin na velike može, ki so sodelovali pri odkopavanju in restavriranju okostja.

Po uvodnem govoru predsednika TD Kamnik, dipl. ing. Slavka Ribaša, nam je vsa dela še enkrat pričaral dr. Miloš Levičnik, takrat študent prava in vodja izkopa okostja. Slovesnost, ki se je udeležilo veliko krajanov in še več osnovošolcev iz Nevelj, Mekinj in Kamnika, se je nadaljevala z odkritjem spominske plošče. Odkril jo je predsednik KS Nevlje, Jože Rak, potem pa mikrofon prepustil mladim Nevljanom, ki so se predstavili s prikupnim kulturnim programom.

Še nekaj besed o zgodovini Nevelj, ki se omenjajo že leta 1287. Po ustnem izročilu je bil nekoč svet do Kamnika pod jezerom in se je zato tukajšnja cerkev imenovala Sveti Jurij ob jezeru. Zgrajena je bila najbrž že v 12. stoletju in je bila prvotno kamniška župna cerkev. V njej sta dve grobnici, v katerih so pokopani graščaki s Starega gradu. Zanimiva je tudi krstna kapela, ki jo je uredil mojster Plečnik.

Ko je 1563. leta v Kamniku razsajala kužna bolezen, so v Nevljah zgradili infekcijsko bolnišnico, ki je pokrivala potrebe celotnega okraja.

Še po nemški okupaciji, leta 1941, pa je v Medmeševi hiši nekaj časa delovala partijska ciklostilna tehnika, ki sta jo pred vojno ustanovila Ludvik Pezdir in Roman Potočnik.

Naj teh nekaj skopih podatkov obogatim še z opisom odkritja groba, leta 1928, na Romaškovi njivi. Najpomembnejša najdba je bila čelada negovskega tipa. Izkopal jo je delavec Kregar, ki je imel to parcelo takrat v najemu. Povedal je, da je čelada ležala približno 70 centimetrov globoko, skupaj z dvemi suličnimi ostmi in cevasto železno sekiro. Leta 1935 je najditelj čelado, s spremnim materialom vred, izročil svetniku Sadnikarju, ki jo je potem hranil 23 let. Ob slovesni otvoritvi ceste I. reda Ljubljana – Zagreb pa je ta italsko – etruščanski predmet še zadnjič zamenjal lastnika. Podarili so ga namreč tovarišu Titu, ki je otvoril cesto. Danes je čelada v Muzeju 25. maj v Beogradu.

Po tej kratki predstavitvi delčka zgodovine Nevelj, naj omenim še razstavo, ki bo od 23. marca odprta v Prirodoslovnem muzeju v Ljubljani. Kasneje bo prenešena tudi v Kamnik, povedala pa vam bo marsikaj o prazgodovini in mamutih, kar smo mi, zaradi pomanjkanja prostora, morali izpustiti.

MATIC ROMŠAK

NEGOVSKA ČELADA, NAJDENA NA ROMŠAKOVI NJIVI.

Mladi fotografi razstavljajo v Ideji

Sodelovanje oziroma pomoč nekaterih delovnih organizacij, trgovin, gostinskih lokalov umetnostnim tvorcem postaja vse bolj običajna. Prenos umetnin iz galerij, koncertnih dvoran, gledališč, ipd. v vsakdanje okolje postaja tako del našega vsakdana in približuje umetnost širši publiki. Tako je tudi kamniška Ideja v svoji novi prodajalni na Kidričevi ulici omogočila mladinskemu kulturnemu društvu Pedenjmožic razstavo mladih kamniških amaterskih fotografof.

Otvoritveni govorec Janez Majcenovič je nanizal nekaj podatkov, ki so zanimivo naključje v zvezi s stavbo, kjer je razstava postavljena.

Arhitektonsko izredno zanimivo hišo, ki odpira vhod v staro mestno jedro Kamnika oziroma Šutne, je Ideja okusno prenovila za poslovne, trgovske in gostinske namene. Tako se je ohranila starodavna kamniška hiša, ki so jo takozvani »urbanisti« že hoteli porušiti. Tu je bila nekoč znamenita gostilna Pri Krištofu.

Nekako v tem času je prav tu, na Šutni, kaplanoval Janez Puhar, vsestransko izobražen mož, ki se je ukvarjal z literaturo, glasbo, slikarstvom, posebno pa s fiziko in kemijo, ki sta ga privedli v fotografske raziskave. Okrog leta 1841 je odkril epohalen izum, postopek fotografiranja na steklene plošče. Njegova skromnost in pomanjkanje sredstev sta glavni vzrok, da so o njegovem izumu zvedeli javno šele leta 1849, medtem ko njegovo ostalo delo še danes ni popolnoma raziskano. Za Puharjem je ostalo komaj nekaj fotografij in spominov, kdo ve, morda si je kdaj pogasil žejo v tej hiši na Šutni...?

Na razpis MKD Pedenjmožic so se javili mladi fotografski entuziasti, daljni Puharjevi nasledniki in tako razstavljajo: Brane Bičanič, Nejka Drolec, Stane Kočar, Martina in Matjaž Ozimek, France Stele, Marko in Primož Trobevšek ter Miha Zabret.

Razstavljene fotografije zastopajo skoraj vse klasične žanre (portret, akt, krajina). Izstopajo zanimivi detajli aktov in študijski portreti, med temi celo en barvni, avtorice Martine Ozimek. Ostali motivi so predvsem različni izseki iz narave v razponu od drobnega detajla do krajinske panorame, v klasičnem fotografskem pristopu do že tudi eksperimentiranja.

DUŠAN LIPOVEC

TABLA, KI BO ODSLEJ SPOMINJALA KRAJANE IN TURISTE NA NAJDENO OKOSTJE MAMUTA

dr. MILOŠ LEVIČNIK JE ŠE ENKRAT OBUDIL SPOMIN NA DOGODEK PRED 50. LETI

Zlati glas

Predstaviti želim mlado, 19-letno Brigito Vrhovnik. Mnogi je sicer še ne poznajo: je članica ansambla »NAGELJ«, kjer prepeva nekaj manj kot leto dni.

In zakaj želim predstaviti ravno njo, čeprav pri nas prepeva mnogo deklet? Zato, ker ima izreden pevski talent in smisel za vse zvrsti petja.

Brigita prepeva odkar pomni, vendar pa je vedno pela le zase, v javnosti je prvič nastopila nekako pred 4 leti. Takrat je pričela peti v cerkvenem zboru v Nevljah, kjer je njen izreden talent odkril tamkajšnji organist Franc Berlic in ji predlagal, naj se izpopolni s šolanjem. Brigita je njegov nasvet upoštevala in se vpisala v Glasbeno šolo v Kamniku, kjer je v letu dni končala dva letnika teorije, sedaj pa študira solo petje pri prof. Paulinovi. Svoj glas bi namreč rada izšolala za operno petje, in ker sem jo

sama slišala peti, mislim, da ji bo to gotovo uspelo.

Njena uspešna pevska pot se pravzaprav že pričenja in ostaja ji zelo malo prostega časa, pa še tega porabi za petje, pisanje pesmi in igranje na kitaro, ki se je je naučila igrati sama. Z ansamblom »NAGELJ« gostujejo po vsej Sloveniji in marsikdaj mora izkoristiti tudi svoj dopust, da se gostovanja lahko udeleži. Sicer pa imajo v »Utoku«, kjer je zaposlena, dovolj razumevanja za njeno petje. V ansamblu prepevajo predvsem narodno-zabavno glasbo, predstavijo pa se tudi z lastnimi skladbami, jeseni nameravajo izdati svojo kaseto. Drugače pa se Brigita ukvarja tudi s samostojnimi nastopi na raznih kulturnih prireditvah v krajevnih skupnostih in šolah, kamor jo povabijo. Sodelovala je tudi na prireditvi »Glas mladih 85«, kjer so jo opazili člani nekaterih ansamblov, ki so jo povabili k sodelovanju. Brigita se je odločila za »NAGELJ« in pravi, da ji ni žal, ker se resnično dobro razumejo.

O tremi, tej večni nadlogi vseh, ki javno nastopajo, pravi, da tremo sicer ima, a le-ta z nastopi mine.

Njeno petje je zaenkrat sicer še amatersko, čeprav se njena pevska kariera že začenja; za profesionalno petje je namreč potrebna akademija. Ampak z vztrajnim delom ji bo tudi to uspelo in gotovo bomo še slišali o njej.

MAJA

Srečanje z indijsko glasbo

Telovadnica, polna otrok. Hrup je nenadoma zamrl. Slišalo se je samo še silno šepetanje. Naš gost, Martin Lumbar, je začel govoriti. Zanimanje je vedno bolj naraščalo in tudi tistega šepeta ni bilo več. Ta človek, ki je živel v nam čisto tuji deželi, je po Indijancih povzel mnogo stvari. Pripovedoval nam je o indijskih navadah, izrekih in seveda o indijski glasbi, ki je bistvo njegovega življenja. Predstavil nam jo je skupaj z značilnimi indijskimi nacionalnimi instrumenti. Osupnili smo nad neverjetnim posluhom in nežno ubrano indijsko glasbo. Zadrževali smo dih, da ne bi preslišali niti najtišjega zvoka.

Marsikaj, kar se učimo v šoli, hitro pozabimo, tokrat pa smo odnesli s seboj nepozabno srečanje z indijsko glasbo.

MANCA IRT
Novinarski krožek
OŠ Duplica

* * *

Namesto vsakoletne proslave ob kulturnem prazniku, je letos naš program popestril Martin Lumbar, ki nam je pobliže predstavil indijsko glasbo.

»Indija je dežela nasprotij. Ob ravnini, brez konca, so visoka gorovja, ob puščavi tropski pragozd, ob bogastvu revščina«, je povedal Martin Lumbar, študent indijske glasbe, ki nam je predstavil tudi dva indijska inštrumenta. Prvi se imenuje sitar in je v daljnem sorodu z našo kitaro. Narejen je iz poljske buče. Za izdelavo tega inštrumenta sta potrebna dva meseca dela. Drugi instrument so table, indijski bobni. Nanje nam je nekaj zaigral in dokazal, da moraš biti za igranje na table kar precej spreten. V drugem delu programa nam je zapel pesem, ki je pripovedovala o stvarjenju sveta. Pel je z lepim, visokim glasom in z njim očaral tudi najzahtevnejšega poslušalca. Ko je pel, je sedel na rdeči preprogi in božal strune sitarja, iz katerega je izvabljal čudovite zvoke, ki so se zlivali v značilno indijsko melodijo.

Na koncu nas je naš gost pozdravil z indijskim pozdravom. V tej uri smo spoznali, da so Indijci drugačni kot mi, Evropejci, da imajo povsem svoje običaje in poglede na svet.

Zahvaljujemo se vsem, ki so omogočili, da smo spoznali nekaj novega o življenju na drugem koncu sveta, še prav posebej pa Martinu Lumbarju, ki nas je s svojim obiskom lepo presenetil.

NATAŠA ŠKORJANC
novinarski krožek
OŠ Frana Albrehta

Očiščevalna akcija

Neveljski osnovnošolci smo imeli akcijo. Ob pol osmih smo se zbrali pred šolo. Obuti smo bili v gumijaste škornje. S seboj smo imeli palice, ki so imele na koncu žebelj nekateri pa so prinesli grablje. Imeli smo tudi dve samokolnici in mnogo pridnih rok. Ko smo bili vsi zbrani, smo odšli proti Mamutovemu mostu. Ena skupina učencev je očistila oba bregova Nevljice od mostu proti Kamniku, druga pa od mostu navzgor proti Vrhpolju. Deklice smo pobirale odpadke na desnem bregu, dečki pa na levem. Očistili smo skoraj do Doma upokojencev. Odpadke smo znesli na več kupov. Tovarišica jih je sproti sežigala. Večje kose smo naložili v samokolnico in jih odpeljali v zabojnik.

Joj, kaj vse ljudje mečejo v vodo! Nevljica bi se zjokala, če bi lahko povedala, kaj vse mora »požreti«. Škoda, ker so ljudje tako malomarni in se jim voda prav nič ne smili. Voda je vir življenja. Če bi vsi ljudje pazili na okolje in nosili smeti v smetnjake, ne bi bilo tako onesnažene narave.

Akcija je dobro uspela. Tovarišica nas je pohvalila. Bili smo zadovoljni, da smo vsaj del narave olepšali in očistili umazanije. Dobre volje smo odšli proti šoli. Temeljito smo si umili roke, potem pa pomalicali. Po malici so dečki pobrali še papirje okrog trgovine, deklice pa pred šolo. Nato je vsak zavil proti svojemu domu.

Ema Štrajhar
3. r. OŠ Nevlje

SOBOSLIKARSTVO
Franc Hvalc
Podjelše 4a, Kamnik
Opravljam vsa soboslikarsko-pleskarska dela in termoizolacijske plastične fasade za privatni in družbeni sektor. Cenjenim strankam se priporočam!

Center vabljiv za šolanje

Za vso Slovenijo je bil sredi marca informativni dan za osmošolce in dijake 4. letnikov srednje šole.

Skrb za izobraževanje novih kadrov narekuje vsakoletno organiziranje informativnih dni na srednjih, višjih in visokih šolah. Vse večje zanimanje je tudi za našo srednjo šolo v Kamniku.

Leta 1986 se je informativnega dne udeležilo 243 osmošolcev, leto kasneje 363, dokler ni letos število naraslo na 405 učencev. Naraščanje števila otrok v kamniško-domžalskem okrožju vpliva tudi na povečanje zanimanja za vpis (po statističnih podatkih se največje število predvidenih dijakov napoveduje za leto 1990). Srednješolski center v Kamniku je bil vsako leto prisiljen odpirati nove oddelke, kar se bo najbrž zgodilo tudi v šolskem letu 1988/89.

Primerjalno s prejšnjimi leti narašča zanimanje za naravoslovno-matematično in ekonomsko usmeritev, kar vsako leto povečuje presežke (v naravoslovno-matematični usmeritvi letos za 12, v ekonomski smeri pa bo potrebno preusmerjanje učencev, saj je presežek glede na razpisana prosta mesta za 66 dijakov). Nekaj razpisanih mest mora ostati za repetente, ki jih je vsako leto kar nekaj. Tudi prizadevanja za večje zanimanje za lesarsko usmeritev že rojevajo sadove. Lani se je informativnega dne udeležilo 33 učencev, letos pa 43. Vsekakor bo lesarski oddelek zapolnjen.

Kljub statističnim podatkom in možnosti odpiranja novih oddelkov moramo najprej upoštevati, naj bodo na šoli znosne razmere za normalno življenje in delo, zato najbrž ni naš namen zapolniti šolo do zadnjega kotička.

Razširjanje in odpiranje novih oddelkov bi sprožilo nemalo težav, npr.: šolska prehrana, sanitarije, interne dejavnosti, pouk v dveh izmenah...

Organizatorji in demonstratorji informativnega dne na SNEŠ RM imajo nedvomno velike zasluge za množično zanimanje za vpis na našo šolo. Ne nazadnje je tudi zunanjost šolskih prostorov na marsikaterega bodočega dijaka prijetno vplivala.

Skratka – kamniško srednje šolstvo je v svojem razcvetu!

Irena Grofelnik
novinarski krožek
SENŠ RM

Leta 1987 je bilo v Ljubljani ustanovljeno felinološko društvo (društvo vseh vrst pasemskih muck – kratkodlake in dolgodlake). S to ljubiteljsko dejavnostjo želimo seznaniti tudi občane Kamnika, zato organiziramo **razstavo pasemskih in domačih muck, v soboto, 23. aprila 1988 v OŠ Toma Brejca Kamnik od 10. do 17. ure.**

Vse informacije o vašem sodelovanju na razstavi dobite pri Tomažu Ferjucu na Groharjevi 12, Kamnik, ali na tel. 832-831.

Vabimo vas, občani Kamnika, da sodelujete na razstavi bodisi kot razstavljalci ali kot gledalci-obiskovalci!

● *Črna kronika*

Vlomilci spet aktivni

V mesecu marcu smo zabeležili več vlomov v stanovanjske hiše in osebne avtomobile, kot kdajkoli prej. Prav posebna tarča vlomilcev so radijski sprejemniki v avtomobilih, ki so preslabo zavarovani in parkirani na odročnih krajih. Zanimivo je, da je bilo samo v noči od 19. na 20. marec vlomljeno v tri avtomobile pred diskoteko Hobi v Komendi, iz katerih je bilo odnešeno kup stvari; tudi trije avtoradijski sprejemniki. Še bolj žalostno je dejstvo, da kar nekaj storilcev ostane neodkritih zaradi pomanjkanja dokazov. Samozaščitna zavest občanov je namreč prej slaba kot dobra, saj nihče nič ne ve, nič ne vidi in nič ne sliši, dokler ni tudi sam oškodovan. VOJKO DROSK, se strinjate z menoj?

»Prav gotovo vaša trditev drži. Kot vodja varnostnega okoliša sem tudi sam že obravnaval nekaj podobnih primerov. Še posebno težko je KD dokazati tistim, ki kradejo les in drva po gozdovih, prevažajo nežigosan les in ga potem tudi na črno žagajo. Storilca moraš dobesedno zalotiti pri delu, da mu lahko kaj dokažeš. V mojem varnostnem okolišu imamo tudi veliko primerov, da ljudje kradejo že nažagano hlodovino, za katero se potem izgubi vsaka sled, čeprav je bila nedvomno prepeljana na eno od številnih žag v okolici Most, Komende in Brnika. Včasih sicer odkrijemo kršilca, vendar je to le neznaten odstotek. Zaradi premajhne osveščenosti občanov torej prihaja do začaranega kroga, iz katerega s trenutno kadrovsko zasedbo na naši postaji ne vidim kratkoročnega izhoda.

Še nekaj besed o problemu, ki postane posebej pereč vsako pomlad. Gre za objestno vožnjo otrok in mladoletnikov s kolesi z motorjem in motornimi kolesi po naseljih. Zato še enkrat opozarjamo starše, naj nikar ne nasedajo željam in zahtevam svojih otrok po motornemu kolesu, če ti še niso dopolnili 14 let. Šele, ko otrok postane mladoleten, namreč lahko opravlja preizkus o znanju cestno prometnih predpisov in tako dokaže, da je vešč vožnje po naših, vse bolj prometnih cestah. Tisti, ki tako vozilo že imajo in ne mislijo upoštevati naših svaril, pa naj vozijo previdno, saj ceste skrivajo veliko pasti.

Na postajo dobimo tudi številne pritožbe o motenju nočnega počitka s strani »motoriziranih otrok,« ki z vozila snamejo izpušno cev, da bi bil motor hitrejši. Hitrejši sicer ni, je pa hrupnejši. Proti vsem kršiteljem bomo tudi letos ustrezno ukrepali, čeprav so kazni še vedno izrazito sibmolične in največkrat ne dosežejo pravega učinka. Nesreče in kalitve nočnega miru bomo preprečili le s skupno akcijo organov javne varnosti in staršev ter tako uredili razmere, ki so nam že pomalem ušle iz rok.«

Prometne nezgode – 21

Čeprav se bencin zadnje dni ni podražil in je na cestah še vedno enako število vozil, je bila v zandjem mesecu prometna varnost zavidljiva. Zgodile so se le tri hujše nesreče, ki pa na srečo niso zahtevale človeških življenj, niti pustile težjih poškodb.

Zanimiv, opozorilni dogodek, ki ne spada med PN. Milivoj M. iz Komendske Dobrave je v gospodarskem poslopju blizu stanovanjske hiše z varilnimi aparatom varil svoj avtomobil. Že majhna nepazljivost je bila dovolj, da se je avto vžgal in veselo zagorel. Ogenj, ki se je prenesel še na streho poslopja, je mojster s pomočjo sosedov sam pogasil. Vseeno je nastala precejšnja materialna škoda, ki pa bi bila neprimerljivo večja, če amaterski gasilci ne bi pokazali toliko zbranosti.

● Franc M. iz Podgorja je prijavil neznanega voznika, ki je prav pred njegovo hišo nenadoma zapeljal na levo, naravnost v zaščitno ograjo. Po preizkusu, ki ga je zaščitna ograja dokaj dobro prestala, je odpeljal naprej. Počakala pa je njegova registrska tablica, s pomočjo katere neznanega preizkuševalca zaščitnih ograj ne bo težko odkriti.

● Iz Zdravstvenega doma so sporočili, da je bila v Mostah PN in da so »ranjenca« že odpeljali v ljubljanski klinični center, kjer celita duševne in telesne rane. Moža v modrem sta dodala še nekaj ugotovitev. Voznik motornega kolesa, Marko Ž. iz Zbilj, je prehitro peljal skozi Moste, čeprav je to ugotovil šele na koncu naselja, ko ga je v ostrem, desnem ovinku zaneslo na levo, naravnost v znak, ki označuje naselje. Poškodoval se je tudi njegov sopotnik, na motorju pa je nastalo za dva milijona škode. Neprevidnega in nenamernega uničevalca družbene lastnine so prijavili.

● Tine A. iz Zagorice pa je na svojem BMW-ju jezdil sam, iz Godiča proti Stahovici. Že na ravnem delu ceste je jekleni konjiček pokazal prve znake neubogljivosti, ko pa ga je Tine zapodil v udarno jamo, ki so na naših cestah vse prej kot redkost, je odpovedal poslušnost, zapeljal na bankino in jahača vrgel iz sedla. Da pri padcu hitrost ni bila ravno majhna, dokazuje podatek, da sta Tine in motor drsela kar 30 metrov po cestišču. Ko bo Tine pozdravil poškodbe, se bo spet lahko lotil krotenja »poskočnega konjička.«

Kazniva dejanja – 29

Tokrat »lumparije« lahko omejimo na vlome in kraje. Prve smo že omenili, kraje pa sedaj. Kradejo vse, kar poželjive oči vidijo in spretni prsti otipajo. Izginevajo drenaže cevi iz zemlje, okrasni pokrovi z avtomobilskih koles, denar iz samskih sob, ladijski pod iz garaže itd. Spet je bilo tudi deset kraj koles, kar je dokaz več, da je prišla pomlad.

● Telefonsko obvestilo, in akcija je stekla. Miličniki so se podali v lov za dvema moškima, ki sta po Bakovniku prenašala nek material. Sum, da je material last DO Titan, se je potrdil, ko so našli štiri kartone vodovodnih kolen, medtem ko sta storilca odnesla pete. Material so prinesli na postajo in pričeli z zbiranjem obvestil o storilcih. Ne bomo spraševali, kako deluje varnostna služba v DO.

● Patrola je na Ljubljanski cesti med kontrolo prometa ustavila voznika Franca M. in opravila rutinski pregled. Ta je pokazal, da ima Franc vgrajen v avtomobil avtoradio neznanega izvora. Njegov izvor je bil kmalu odkrit – izhaja iz DO Utok ali natančneje ukraden je bil iz njihovega službenega avtomobila. Po svoje je imel Francelj še srečo, da so ga odkrili ravno, ko se je podražila naročnina, ki mu je sedaj ne bo treba več plačevati.

Tokrat so iz Titana hoteli odnesti kar deset škatel vodovodnih kolen. K sreči jih je, skrite ob notranji ograji, našel delavec in obvestil odgovorne. Menda ne bodo prihodnjič neznanci poskušali ukrasti kar celotnega obrata za proizvodnjo vodovodnih kolen. Ne dvomimo, da bodo takrat »neznani vodovodarji« nemudoma odkriti.

Da je človekova lahkovernost res brezmejna, dokazuje naslednji primer. Zorislava F. iz Podgorja je svoj R-18 dala v uporabo »prijatelju« Rajku K. iz Ljubljane. Ta je želel postati taksist, kljub temu, da ni imel niti osnovnega sredstva. Zorislava mu ga ni samo priskrbela, ampak je tudi prijavila, da stanuje pri njej, da ja ne bi imel težav. Res jih ni imel, imela pa jih je dobrotnica, ko je njen prijatelj izkoristil lažno kupoprodajno pogodbo in avto prepisal nase. Kasneje ga je tudi prodal, povsem na svojo roko, Zorislavi pa ni dal denarja, ki ga je iztržil zanj. To spretno goljufijo bodo poskušali razrešiti odgovorni z ustreznimi ukrepi, čeprav zvonenje po toči ne pomaga kaj dosti.

Iz podjetja Emona so sporočili, da je bilo iz ograjenega skladišča na Grabnu ukradenih več rogov za obračalnik. Miličnik je ugotovil še to, da je neznanec plezal čez žično ograjo med 1. in 21. marcem. V skladišču je nasilno odprl lesen zaboj z opremo za obračalnik, iz njega vzel 21 rogov kovinske barve in Emono oškodoval za 70.000 dinarjev. Ker se ne da ugotoviti niti tega, kdaj je bila kraja, je vprašanje, če bo »rogonosec« kdaj odgovarjal za povzročeno škodo.

Javni red in mir – 25

Iz gostiln in drugih javnih mest so se kršitve reda in miru preselile skoraj povsem v domove. Morda je vzrok tudi to, da kršitelji ne žele prevelike publicitete. Vendar so danes stanovanja še preslabo zvočno izolirana, da hrupa ne bi slišal vsaj sosed. Ta obvesti policijo in stvar pride na dan. Kaj pa, če bi se poskušali vzdržati ali pa prepir rešiti z mirnimi besedami?

Dobri ljudje so sporočili, da na železniški postaji na Grabnu leži moški . . . in čaka vlak. Obvestilo je bilo le na pol resnično. Branko M. iz Orehove vasi je res ležal na postaji, vendar zaradi tega, ker se ga je nalil, ne pa čakal vlak. Pomagali so mu.

Pavle K. se je prišel pritožit na postajo, češ da doma nimajo miru pred podstanovalcem Ismetom G., ki jih neprestano nadleguje. Kasneje se je izkazalo, da domači in podstanovalec nimajo urejenih pravic glede kopalnice. Prav ko je bil v njej Pavletov zet, je vanjo želel tudi Ismet. Zet njegovih zahtev zaradi slabega sluha ni slišal, niti upošteval; pa jih je dobil, za posladek pa je Ismet »čofnil« še 84-letno Pavlino. Zaradi neupravičene uporabe fizične sile so ga prijavili, ostale spore pa bo moralo reševati sodišče.

Užaloščeni Milan M. iz Borovnice je potožil, da mu bivša žena Nada M. iz Duplice noče dati njegove vojaške uniforme, dokler na sodišču ne bo obravnave glede njunega skupnega premoženja. Napotili so ga na oddelek za ljudsko obrambo, kjer so se prav gotovo potrudili, da bo Milan spet lahko opravljal svojo dolžnost.

Mareka M. je prijavila moža, ki jo je prejšnji večer brez vzroka pretepel, potem pa iz preventivnih razlogov še zaklenil v stanovanje. Res se je upravičeno bal, da ga bo prijavila. Mareka je povedala še, da se to ni zgodilo niti prvič, niti zadnjič in prosila miličnike, naj se okrog 20. ure oglasijo pri njej, ker bo najbrž spet zaklenjena v stanovanje.

Najditelji – Najdeno

Matjaž Kjuder iz Šmarce – denarnica s 5.000 dinarji, Andrej Petek iz Kamnika – verižica, Veterinarski zavod Kamnik – nemški ovčar, Anica Kometar iz Soteske – nalog za vpis v hranilno knjižico, Janko Lubej iz Cerkelj – denarnica s 180.000 dinarji, Meta Močnik iz Kamnika – denarnica z 2800 dinarji in dokumenti.

MATIC ROMŠAK

Kviz »Kaj veš o prometu«

Statistični podatki o prometni varnosti v letu 1987 opozarjajo na poslabšanje prometno varnostnih razmer na naših cestah. Tako se je v letu 1987 na območju občine Kamnik pripetilo 111 prometnih nezgod, v katerih je bilo 42 oseb hudo telesno poškodovanih, 60 oseb lahko telesno poškodovanih, 7 oseb pa je izgubilo življenje. V teh prometnih nezgodah so bili udeleženi v 17 primerih tudi otroci oz. mladoletniki, kolesarji, pešci ter vozniki koles z motorjem.

Z namenom, da se v letu 1988 vsaj delno izboljša prometna varnost in zmanjša krvni davek na naših cestah, si je SPV občine Kamnik v svojem programu dela zadal vrsto nalog in aktivnosti, ki bi jih lahko razdelili po sledečih področjih:

I. **PROMETNA VZGOJA PREDŠOLSKIH OTROK** – največ pozornosti bo posvečeno prometni vzgoji predšolskih otrok in predstavlja stalno nalogo SPV, ki se bo izvajala skozi celo leto 1988. Predvidene so sledeče akcije:
- izvedba tekmovanja s skiroji – risbami
- predvajanje filmov s prometno vzgojno tematiko
- predavanje članov SPV in delavcev PM Kamnik (pomen in vloga miličnika v cestnem prometu ter v družbenem okolju).
- organiziranje predavanj za starše.

II. **PROMETNA VZGOJA V OSNOVNI ŠOLI** – predvidene so sledeče akcije:
- kolesarski izpiti
- priprave za izvedbo občinskega tekmovanja »KAJ VEŠ O PROMETU« z udeležbo na republiškem tekmovanju
- »BREZHIBNO KOLO JE VARNO KOLO«
- »PRIDOBITEV PROMETNE ZNAČKE«
- otroci v prometu v času šolskih počitnic
- »VARNA POT V ŠOLO IN IZ ŠOLE«
- »UPORABA RUMENIH RUTIC IN KRESNIČK«

III. **PROMETNA VZGOJA V SREDNJIH ŠOLAH** – predvidene so sledeče akcije:
- občinsko in republiško tekmovanje »KAJ VEŠ O PROMETU«
- pregled koles in koles z motorjem
- predavanja o prometni kulturi

IV. **PREVENTIVNA DEJAVNOST V KS IN OZD** – predvidene so sledeče akcije:
- uporaba varnostnega pasu
- »BREZHIBNO KOLO JE VARNO KOLO«
- »BREZHIBNO VOZILO JE VARNO VOZILO«
- izvedba predavanj – novitet v prometu in prometnih predpisih.

Kot uvod v svoje delovanje v letu 1988 bo SPV občine Kamnik pripravil KVIZ **»KAJ VEŠ O PROMETU«**, katerega je uspešno organiziral že v letu 1986. **KVIZ bo potekal v četrtek, 7. 4. 1988 ob 15. uri v veliki dvorani KINA DOM KAMNIK.** Na tem KVIZU, ki po eni strani predstavlja nadaljevanje vzgojno izobraževalnega programa, po drugi strani pa naj bi tudi preko takih oblik poskušali vplivati na večjo varnost in izboljšanje prometne kulture vsakodnevnih udeležencev prometa, se bodo pomerili oz. prikazali znanje s področja poznavanja cestno prometnih predpisov učenci OŠ, SENŠ Rodolfa Maistra Kamnik in SAŠ.

Na KVIZ ste vabljeni vsi občani, ki boste s svojo prisotnostjo in bodrenjem ekip pripomogli k tekmovalnemu vzdušju.

TAJNIK SPV
Dušan ŽUMER

Mladi odbojkarji lepo napredujejo

Februarja je bilo v veliki športni dvorani v Kamniku zopet polno najmlajših odbojkarjev. Rekordno število, kar 17 ekip, se je zbralo na letošnjem občinskem prvenstvu šolskih športnih društev.

Fantje so tekmovali v dveh skupinah: selekcije osnovnih šol iz 7. in 8. razredov posebej in, letos prvič, tudi selekcije posameznih ŠŠD, sestavljenih iz igralcev iz 5. in 6. razredov.

Med starejšimi pionirji je nastopilo kar 7 vrst. Med temi, razveseljivo, prvikrat tudi ekipa iz OŠ Komenda – Moste. Prvaki so, tokrat prvikrat, postali odbojkarji iz OŠ T. Brejca v postavi: Luka Pušnik, Janez Mušič, Matevž Stanovnik, Andraž Debeljak, Aco Kramar, Tomaž Rems in Daniel Habjan, ki so premagali vse nasprotnike. Na tej šoli so resneje začeli delati v odbojki pred dobrimi dvemi leti. Fante sta trenirala Milan Windšnurer in sedaj Grega Podobnik. Najnevarnejši nasprotniki so jim bili igralci iz OŠ Kamniškega bataljona iz Stranj, ki so v finalu s T. Brejcem podlegli tesno z 2:1 (11, –3, 7). Pod vodstvom prof. Jemca so Stranjani zelo napredovali, tako da jih bodo v OK Kamniku kot mlajše mladince v jeseni zelo radi sprejeli. Resnici na ljubo pa je treba povedati, da so imeli v Stranjah tudi najboljše pogoje za trening. V zelo lepi telovadnici so lahko trenirali trikrat tedensko, medtem ko imajo fantje na OŠ T. Brejca in tudi F. Albrehta ter na Duplici na voljo telovadnico le za en trening tedensko. Še slabše pogoje pa imajo na OŠ Komenda – Moste, kjer imajo na voljo mnogo premajhno telovadnico. Resnejši trening je možen le na zunanjem igrišču, ki pa seveda v zimskih mesecih ni uporabno. Te prostorske težave so verjetno tudi glavni vzrok, da je bila kvaliteta pri fantih letos nekoliko slabša kot v prejšnjih letih. Lepo so tudi letos presenetili Dupličani, saj so si v finalu za tretje mesto z 2:0 (13, 11) zagotovili proti dosedanjim večletnim prvakom iz OŠ F. Albrehta častno tretje mesto. Albrehtovci so bili tako le četrti.

Pri dekletih so bile tudi tokrat ponovno najboljše igralke OŠ. F. Albrehta, ki sta jih trenirali Polona Stele in Mojca Lipovšek. V finalu so premagale sicer solidno vrsto OŠ Komeneda-Moste z 2:0 (6, 8), ki jo je tudi letos pripravljala prof. Alenka Loboda. Za zmagovalke so igrale: Boltarjeva, Isteničeva, Štrajharjeva, Grzinčičeva, Lapova, Jenčičeva in Ajdovčeva. Tudi pri odbojkaricah je tretje mesto pripadlo OŠ Duplica. V boju za tretje oz. četrto mesto so Dupličanke slavile nad ŠŠD T. Brejca z 2:0 (7, 7).

Pri odbojkaricah sta letos nastopili, razveseljivo, prvikrat kar dve novi vrsti in sicer iz Stranj in z Duplice. Na mesta od 5. do 7. so se uvrstile vrste Komenda Moste II, Stranj in Frana Albrehta II.

Pri mlajših pionirjih (iz 5. in 6. razredov) pa so bili najboljši igralci iz OŠ F. Albrehta, kar daje slutiti, da se tam zopet pripravlja nov dober rod mladih igralcev, za kar ima največ zaslug Polona Steletova. Drugo mesto so zasedli verovanci trenerja Mirana Marka iz OŠ T. Brejca in tretje varovanci Nives Novakove iz OŠ Duplica.

Rezultati najmlajših: T. Brejca – Duplica 2:1 (–1, 14, 10), T. Brejca – F. Albrehta 0:2 (–11, –4), F. Albrehta – Duplica 2:1 (12, –13, 14). Za zmagovalno vrsto F. Albrehta so igrali: Mitja Vadnav, Grega Orel, Jaka Ličen, Renato Sovec, Kočan Hajradin, Nenad Markuš, Primož Simončič, Mersed Begdanović, Janez Mušič, Danilo Đunov, Janez Ščimec, Robi Zore.

Rezultati ostalih tekem:

Dekleta: Pretekmovanje 1. skupina – T. Brejca – Stranje 2:1 (4, –7, 14), Komenda Moste I – F. Albreht II 2:0 (1, 0), T. Brejca – Komenda Moste I 1:2 (11, –3, –7), Stranje – F. Albreht II 2:0 (8, 1). 2. skupina – Duplica – Komenda Moste II 2:1 (4, –9, 14), F. Albreht I – Duplica 2:0 (13, 13), F. Albrehta I – Komenda Moste II 2:1 (1, –9, 3).

Starejši fantje: Predtekmovanje: 1. skupina – Duplicae – Stranje I 2:0 (9, 4)P, T. Brejca I – Komenda Moste 2:0 (3, 4), T. Brejca I – Duplica 2:0 (6, 13), Komenda–Moste – Stranje I 2:0 (14, 10). 2. skupina: F. Albreht – T. Brejca II 2:0 (6, 9), Stranje II – T. Brejca II 2:0 (4, 13), Stranje II – F. Albrehta 2:1 (–10, 12, 13).

-AN

Prvakinje – odbojkarice ŠŠD OŠ F. Albrehta

Blagovnica Kamnik
Kidričeva 35/a
tel. 061/831-326
metalka

Lepa, zdrava in radodarna narava, negovana z orodjem iz Metalke!

Kmetijska mehanizacija, stroji in priključki,
specialna oprema za vrtnarje, sadjarje,
gozdarje, vinogradnike in živinorejce,
vse za vrtičkarje.

Obiščite nas na Mednarodnem sejmu gozdarstva in kmetijstva v Kranju 8.4.–17.4.

metalka

Titan Kamnik

Popravek razpisa štipendij za šolsko leto 1988/89

srednje usmerjeno izobraževanje – 3 letni program

poklic	**število**
ročni orodjar	4

višješolska in visokošolski študij

poklic	**število**
diplomirani ekonomist	štipendija ni razpisana

Kadrovsko-socialni oddelek

Turistični krožek
Osnovne šole Frana Albrehta

vabi
vse, ki imate radi Slovenijo na

TURISTIČNI FESTIVAL

ki bo v Kamniku v petek, 15. aprila 1988

Program:

ob 9. uri	**pred OŠ Frana Albrehta igra gasilska godba PGD Kamniška Bistrica – Godič**
ob 10. uri	**v OŠ Frana Albrehta otvoritev razstave Slovenija in njeni kraji**
ob 11. uri	**pod Malim gradom turistična prireditev Lipa**
ob 11.30	**v sejni dvorani SO Kamnik okrogla miza Turizem in mladi – vodi Manca Košir**
ob 14. uri	**v mali dvorani kina Dom Kamnik komedija Namišljeni zdravnik – gostuje dramska sekcija SENŠRM Kamnik**
ob 15. uri	**v veliki dvorani kina Dom Kamnik tekmovanje finalistov turističnih podmladkov Slovenije na prireditvi TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA; igra ansambel Krt, nastopa Folklorna skupina Kamniška Bistrica in Anka Urankar s citrami.**

Vabljeni!

Zdaj v grobu mirno spiš,
na naš klic se ne zbudiš,
v naših srcih za vedno živiš.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata, strica in tasta

STANISLAVA PIVCA

z Duplice

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, sodelavcem iz DO Stol, Utok in Alpetour za podarjeno cvetje, denarno pomoč in izrečena sožalja ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi govorniku za izbrane besede slovesa in g. župniku za opravljeni pogrebni obred.

Žalujoči: žena Marija, sinova Stane in Drago z družinama, hči Ana in drugi

Duplica, Kamnik, marec 1988

FRUCTAL

Živilska industrija Fructal
TOZD Alko, n. sub. o., Ljubljana
Frankopanska 9

Razpisna komisija delavskega sveta TOZD razpisuje
v skladu s 139. členom statuta TOZD
dela in naloge s posebnimi pooblastili
in odgovornostmi

koordinatorja obračunov med TOZD in DSSS

Za opravljanje teh del in nalog morajo kandidati poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje
- višja šola finančno ekonomske smeri
- najmanj tri leta delovnih izkušenj
- poznavanje finančnih predpisov

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh na naslov: Živilska industrija Fructal, TOZD Alko, Ljubljana, Frankopanska 9, s pripisom razpisna komisija. Izbrani kandidat bo za opravljanje razpisnih del in nalog imenovan za dobo 4 let s tem, da je po poteku mandata lahko ponovno imenovan.
Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po razpisu.

ZAHVALA

V komaj 46. letu nas je mnogo prekmalu zapustila naša draga žena, mami, hčerka, sestra in teta

REZI ŠMIDOVNIK

Tkalske poti 2 v Kamniku

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, njenim sodelavcem iz DO Titan, mojim sodelavcem iz DO Svilanit, Marjanovim prijateljem in Damjanovim sošolcem in tovarišici 7b razreda OŠ Toma Brejca za vso pozornost in pomoč v najtežjih trenutkih, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in dar za druge namene ter številno spremstvo na njeni poslednji poti. Hvala pevcem za ganljivo zapete pesmi in gospodu župniku iz Nevelj za lepo opravljeni poslovilni obred. Še enkrat iskrena zahvala sosedom za izkazano nesebično pomoč.

Žalujoči: mož Andrej, sinova Marjan in Damjan, mama, ata, sestre in brata z družinami

Kamnik, Nevlje, Zduša, Loke v Tuhinju, marec 1988

Zakaj usoda posega tja,
kjer je nezaželena,
vzame ti, kar si imel najraje
in ti dodeli pusto osamljenost,
polno spominov

(Prešeren)

ZAHVALA

Ob nepričakovani, mnogo prerani izgubi dragega moža, ata in starega ata

JANEZA HACINA

iz Mlake 29 pri Komendi

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem, znancem, sorodnikom in sodelavcem za vso nudeno pomoč, vsem, ki ste ga spoštovali in imeli radi, mu darovali cvetje, nam izrazili pisno in ustno sožalje in ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala govornikom iz Stola, GD Komenda in ZB Komenda za poslovilne besede ob odprtem grobu in pevskemu zboru Janez Čebulj za zapete žalostinke. Iskrena zahvala tudi zdravstvenemu osebju ZK Kamnik za hitro pomoč, Nevrološki kliniki UKC Lj. in g. župniku Niku Pavliču za spremstvo in lep pogrebni obred.

Žalujoči: vsi njegovi

Mlaka, marec 1988

ZAHVALA

V 82. letu starosti nas je zapustila naša mama in stara mama

MARIJA PAVLIČ

iz Buča 29

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje, izrečena sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi osebju Doma upokojencev Kamnik za vso pozornost v času njenega bivanja v domu, predstavniku zveze borcev za poslovilne besede in gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Žalujoči: sinova in hčerka z družinami

Buč, Kamnik, Kanada, marec 1988

Komisija za delovna razmerja

Delovne skupnosti upravnih organov in strokovne službe občine Kamnik

razpisuje dela in naloge

1. **tržnega inšpektorja**
2. **sanitarnega inšpektorja**
3. **požarnega inšpektorja**

Pogoji:
1. VII. stopnja, živilska tehnologija ali ekonomska smer, 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit s področja dela;
2. VII. ali VI. stopnja medicinske ali sanitarne smeri, 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit s področja dela;
3. VII. ali VI. stopnje tehniške smeri, 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit s področja dela.

Poleg navedenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še druge pogoje, ki se preverjajo v postopku izbire. Kandidate bomo o izbiri obvestili v roku 30 dni. Prijave s priloženimi dokazili sprejemamo 8 dni po objavi na naslov: Občina Kamnik – Kadrovska služba, Titov trg 1, Kamnik.

Komunalno podjetje Domžale
TOZD Centralna čistilna naprava Domžale-Kamnik
Študljanska 91, Domžale

obvešča vse uporabnike storitev čiščenja odplak s področja Kamnika, da velja od 4. 3. 1988 nova višja cena čiščenja.

Čiščenje odplak

ER + RR gospodarstvo, negospodarstvo, obrt s tehnol. odplakami — indeksna točka 34,15 din

Čiščenje odplak

ER + RR gospodinjstvo — m^3 51,24 din

Sklep o povečanju cene je sprejel delavski svet TOZD CČN v sestavi z delegati uporabnikov 4. 3. 1988 in se uporablja od istega dne.

Industrija platnenih izdelkov
Induplati p. o. Jarše
61230 Domžale

razpisuje

kadrovske štipendije za šolsko leto 1988/89

Program oz. poklic	Stopnja zaht. pok.	Št. štip.	Let. štip. v šol. l. 88/89
Tekst. mehanik I – strojni predilec II	III	2	2
Pomoč. tekst. mehanika – strojni tkalec I	II	1	2
Pomoč. tekst. mehanika – previjalec	II	2	2
Pomoč. tekst. kemik – barv. pomoč.	II	2	2
Tekst. mehanik I – strojni tkalec II	III	1	2
Tekst. kemik I – opreter tekstilij	III	1	2
Tekst. kemik I – barvar tekstilij	III	1	2
Tekst. mehanik II – tkalec	IV	4	3
Tekst. mehanik II – predilec	IV	1	2
Tekst. obrt. konfek. – krojač	IV	1	3
Tekst. obrt. konfek. – šivilja	IV	1	3
Tekst. konf. tehnik – tekst. konf. tehnik	V	1	2
Pomoč. tekst. konf. – konf. pomočnik	II	1	2
Računalništvo – dipl. ing. računalništva	VII	2	1

Kandidati za štipendijo naj pošljejo prijave oz. vloge do 15. julija na naslov: **Industrija platnenih izdekov Induplati p. o. Jarše, p. Domžale, Kadrovska služba Zg. Jarše 20 61230 Domžale**

K prijavi oz. vlogi za štipendijo (obr. DZS SPN – 1 »Vloga za uveljavljanje socialnovarstvenih pravic«) je treba priložiti:
- potrdilo o vpisu v šolo
- overjen prepis oz. fotokopijo zadnjega šolskega spričevala
- potrdilo o premoženjskem stanju družine in številu družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu (izdaja oz. potrjuje ga davčna uprava in matični urad pri skupščini občine),
- potrdilo o dohodkih staršev v preteklem koledarskem letu; navedeni morajo biti vsi dohodki iz delovnega razmerja, kmetijstva, obrti in dohodki iz dela v podaljšanem delovnem času in drugih virov. Starši upokojenci priložijo odrezek od pokojnine za mesec december 1987.

Opozarjamo kandidate, da pomanjkljivo izpolnjenih vlog in vlog brez zahtevane dokumentacije ne bomo obravnavali. Za kadrovsko štipendijo lahko zaprosijo udeleženci v usmerjenem izobraževanju, pri katerih dohodek na družinskega člana ne presega povprečnega mesečnega osebnega dohodka zaposlenega v SR Sloveniji, ugotovljenega za preteklo leto (271.063 din)

Kadrovska štipendija bo izjemoma podeljena tudi mimo navedene omejitve, če za vključevanje v posamezne vzgojnoizobraževalne programe ne bo dovolj usteznih kandidatov, o čemer se morajo sporazumeti udeleženci samoupravnega sporazuma v občini.

Prednost pri podelitvi štipendij bodo imeli kandidati z boljšim učnim uspehom in slabšim socialnim stanjem, ob izenačenih ostalih pogojih pa otroci delavskih in kmečkih družin.

Kandidate, ki se bodo prijavili v rednem razpisnem roku, bomo z rezultati izbora seznanili do 15. avgusta 1988.

Če vseh razpisanih štipendij v rednem roku ne bomo podelili, bomo do 30. avgusta sprejemali naknadno prijave za nepodeljene štipendije. Te kandidate bomo o izboru obvestili do 15. septembra 1988.

Vse ostale štipendije za prve letnike so bile objavljene v začetku marca v časopisu Delo.

Kolona planincev pred zadnjim vzponom

Zimski pohod na Porezen

Kamniški planinci so se v nedeljo, 27. marca podali na vsakoletni spominski pohod na Porezen. Petina članov planinskega društva se je odpeljala iz Kamnika in Mengša s trdnim namenom, da bodo osvojili vrh, kljub obilici snega in zimskim razmeram. S Petrovega brda so se zagrizli v hrib. Po dobri uri hoje so prispeli do snega. Kolikor strmejša je bila pot, toliko več je bilo snega, na vrhu več kot 1 meter. Po strmini pred končno ravnino na Poreznu se je vila dolga kolona pohodnikov. Prihajali so iz smeri: Petrovega brda, Davč in Podbrda ter Cerknega. Obiskovalcev je bilo zelo veliko. Tudi vreme je bilo pohodnikom naklonjeno. Sonce je kar prijazno ogrevalo okolico. Do vrha so potrebovali dve in pol uri hoje.

Pohoda na Porezen se Kamničani udeležujejo vsako leto in je organiziran v spomin na zadnje boje pred končno osvoboditvijo leta 1945. Na Poreznu in v bližnji okolici je padlo veliko borcev, ki so se spopadli z nemško vojsko.

Nekateri pohodniki-planinci so Porezen obiskali v zimskih razmerah že večkrat. Posamezniki so prejeli bronaste, srebrne in zlate značke. Za 10-kratni pohod pa so tokrat prejeli posebne plakete: Ivan Kovač iz Godiča. Emil Kukanja iz Duplice in Aliana Golob iz Kamnika, ki je komaj dopolnila 16 let kar pomeni, da se je prvič podala na to zahtevno pot s svojimi starši že pri šestih letih starosti.

Vsi udeleženci tega pohoda so srečno prispeli na vrh in se zadovoljni vračali na svoje domove, pri tem pa se že odločili, da se bodo udeležili tudi pohoda na Blegoš, 8. maja.

STANE SIMŠIČ

Tina živi z atletiko

Glavni povod za predstavitev mlade kamniške atletinje Tine Potrato je bil njen odličen nastop na nedavnem državnem prvenstvu v krosu. Tina je v Titovem Velenju osvojila imenitno tretje mesto v kategoriji mlajših mladink in tako dokazala, da se razvija v odlično tekačico na srednjih progah.

Kako si sploh prišla med atlete; nekdo te je le moral navdušiti?

»Leta 1986 sem si na šolskem prvenstvu izborila pravico do nastopa na Krosu Dela, kjer sem potem osvojila solidno osmo mesto. To je zadostovalo, da so me poslali v Atletski klub, ki je tako v svoje vrste pridobil novo članico, trener Marko Rokavec pa enega varovanca več.

Rezultati trenerjevega dela so več kot očitni, čeprav njegovi nasveti najbrž niso dovolj. Potrebno je še veliko ur napornega treninga, ki ga moraš uskladiti z natrpanim šolskim programom (Tina obiskuje 8. razred OŠ Toma Brejca). Ti to uspeva?

»V šoli nimam nobenih problemov, saj treniram v prostem času, ko se tudi drugače ne bi učila. Tudi tekmovanja imamo le ob vikendih, tako da v šoli zaradi atletike nikoli ne manjkam. Skratka, zaenkrat še brez težav usklajujem vse svoje obveznosti.«

Res lepo je slišati, da je dober športnik tudi dober učenec. Vprašanje o življenjskih načrtih je še preuranjeno, našim bralcem pa lahko poveš, kakšni so tvoji cilji v atletiki in če misliš ostati srednjeprogašica?

»Kakšnih visoko letečih načrtov nimam. Vse prepuščam času, ki ponavadi prinese svoje. Bomo videli, če mi bo v šoli šlo tako kot do sedaj, bom trenirala še naprej, saj mi je tek res že prišel v kri. Saj se tako reče, kajne! Če bom ostala v atletiki, bom še naprej srednjeprogašica, saj sem kot šprinterka precej slaba.«

Še vprašanje za tvojega trenerja. Čim smo Kamničani (pred leti) »pridelali« atleta, ki je nekaj pomenil v jugoslovanskem merilu, nam ga je pred nosom brez odškodnine, a z veliko lepimi besedami, speljala Olimpija. Primerov ne bom našteval, kako bo tokrat?

»Včasih se je to res pogosto dogajalo, saj še nismo imeli Atletskega kluba. Danes je situacija drugačna, saj imajo perspektivni atleti vso podporo s strani ZTKO, sredina, v kateri delamo, je zdrava in če so pogoji, ne vem zakaj naj bi atleti menjali klub!«

Kaj pa lahko atletom poleg zdrave sredine še ponudite?

»Štipendiramo jih sicer ne, niti jim ne dajemo denarnih spodbud, saj so to le mladi ljudje, ki se z atletiko ne bavijo zaradi finančnih koristi. Zato pa jim pomagamo pri nakupu opreme, v mesecu maju pa bomo imeli nekajdnevne višinske priprave na Pokljuki ali na Rogli, ki bodo bistveno prispevale k dobrim uvrstitvam na državnem prvenstvu, v začetku junija. Sodelovali bodo tisti, ki bodo dosegli potrebne norme. Tina jo že ima, tudi njeni rezultati kažejo na visoko kakovost, zato od nje pričakujemo kar uvrstitev med prve tri. Seveda tudi uvrstitev med pet ne bo neuspeh.«

Danes, ko je v modi sponzorstvo, imate prav gotovo tudi vi koga, ki vam finančno pomaga pri vašem delu?

»Na žalost ga še nimamo, upamo pa, da nam bo vsaj pri pripravah na državno prvenstvo priskočila na pomoč kakšna delovna organizacija iz naše občine«.

Pa še vprašanje zate Tina. Kako so te v klubu nagradili za tretje mesto, doseženo v Titovem Velenju!

»Kupili so mi dvonadstropno torto, ki smo jo potem na treningu tudi načeli. Moram priznati, da sem bila rahlo presenečena in ganjena nad njihovo pozornostjo in to prijateljstvo s sotekmovalci in trenerjem je tudi največji razlog, da o selitvi v drug klub ne razmišljam!«

MATIC ROMŠAK

Prvenstvo šolarjev v streljanju

V soboto, 26. marca, je v organizaciji Občinske strelske zveze v Kamniku potekalo republiško prvenstvo šolskih športnih društev SRS v streljanju s serijsko zračno puško za pionirke in pionirje. Tekmovanja se je udeležilo 41 pionirk in 62 pionirjev iz 26 krajev Slovenije.

Otvoritve tekmovanja se je udeležil tudi predsednik Strelske zveze Slovenije, general Kosta Bizjak, ki je pozdravil vse navzoče in jim zaželel lepih uspehov. Predsednik Skupščine občine Kamnik, Anton Ipavic, je uradno otvoril tekmovanje, Jože Jeras, vodja tekmovanja, pa je v imenu Občinske strelske zveze Kamnik izrekel tekmovalcem prisrčno dobrodošlico in jih seznanil s tekmovalnimi pogoji.

Kamniški organizatorji so pripravili v veliki športni hali 42 strelskih mest, tako da se je tekmovanje kar hitro odvijalo. To finalno tekmovanje je štelo za ekipno in posamezno zmago in kmalu po 12. uri je vodstvo tekmovanja s sodniškim zborom že objavilo naslednje rezultate:

– ekipno pionirke:
1. OŠ Radovljica 503 krogi v postavi: Alenka Kavalar 167, Sandra Miljkovič 169 in Nataša Šolar 167 krogov; 2. ekipa SD Mrož Titovo Velenje 483 krogov v postavi: Silva Močivnik 158, Ksenija Gorišek 164, Jana Miklavžin 161 krogov; 3. ŠŠD Cerknica 481 krogov v postavi: Martina Jakopin 149, Bojana Klančar 164 in Nada Branicelj 168 krogov.

– ekipno pionirji:
1. OŠ Franjo Vrunč Slovenj Gradec s 516 krogi v postavi: Hubert Potočnik 173, Boštjan Potočnik 168 in Aleš Štaleker 175 krogov; 2. OŠ Dane Šumenjak M. Sobota s 515 krogi v postavi: Boris Škedely 174, Tomaž Trplan 170 in Igor Kovačič 171 krogov; 3. ŠŠD Maribor I. s 514 krogi v postavi: Uroš Podlešnik 177, Grega Filej 170 in Matjaž Doberšek 167 krogov.

– posamezno pionirke:
1. Lea Bizjak – ŠŠD Janko Premrl Vojko Koper 176 krogov, 2. Vesna Flus-Sokol KDK Ljubljana 173 krogov, 3. Nana Brezovnik – OŠ Heroja Vrunča Slovenj Gradec 170 krogov, 4. Sandra Milkovič – Partizan Julek Radovljica 169 krogov, 5. Darisa Bešter – OŠ Sandra Žagar Lipnica.

– posamezno pionirji:
1. Robi Markoja ŠŠD Lendava 181 krogov, 2. Vlado Lavrenčič OŠ Franc Osojnik Ptuj 179 krogov, 3. Andrej Pulko OŠ Hajdina 178 krogov, 4. Uroš Podlesnik OŠ Maribor 177 krogov, 5. Sebastjan Srebrnjak OŠ Adolf Jakhel Zalog 176 krogov.

Ekipni zmagovalci so za svoje uspehe prejeli pokale, posamezniki pa medalje in diplome, pa tudi praktična darila, ki so jih prispevale kamniške delovne organizacije in posamezniki.

Tekmovanje se je nemoteno odvijalo in sodniška komisija ni prejela pritožb. Organizatorji so tudi to pot, kot že nekajkrat, dokazali svojo vestnost in sposobnost pri organizaciji večjih tekmovanj.

Za organizacijski odbor
JANEZ TAJČ

Predsednik Strelske zveze Slovenije general Kosta Bizjak podeljuje priznanja najboljšim petim pionirkam na tekmovanju šolskih športnih društev v streljanju z zračno puško. Z leve od prvega do petega mesta: Lea Bizjak, Vesna Flus, Nana Brezovnik, Sandra Miljkovič in Darisa Bešter.

● *Občni zbor teniškega kluba*

Nič ni »obvezno«

Po dveh letih delovanja pod novim vodstvom so se člani kluba ponovno zbrali na rednem občnem zboru, kjer so pregledali delo (finančna, gospodarska, tehnična in propagandna komisija), poleg tega pa so člani TK na koncu koncev le razčistili nekaj nejasnih stvari. »Čudi me, da imate danes polno kritičnih pripomb, nikoli pa se ni našel nihče, ki bi sam od sebe prišel k meni, vprašal, če mi lahko kaj pomaga oziroma predlagal, kaj bi se dalo bolje narediti in seveda pri tem tudi sam sodeloval,« je na občnem zboru, ki je bil v prostorih Osnovne šole Frana Albrehta 24. marca v večernih urah, dejal bivši predsednik in sedanji podpredsednik teniškega kluba Miran Žebaljec. Za letos predvidevajo, da bodo od ZTKO dobili od 8 do 9 milijonov dotacije, od članarine pa (100.000 oziroma 150.000 dinarjev po 1. maju) skupno 10 milijonov dinarjev. Naštejmo tudi nekaj želja teniškega kluba (kako se uresničijo, je vedno odvisno predvsem od denarja in, vsekakor, tudi od pripravljenosti za resno delo v klubu) za letošnje leto: uvrstitev članske ekipe v II. zvezno ligo, pomlajevanje strokovnih kadrov, selekcija perspektivnega teniškega podmladka po osnovnih šolah, zamenjava ograje na zunanji strani igrišč, garderobe, sanitarije in dokončna ureditev razsvetljave. Najpomembnejša pa je, po besedah člana Bojana Šlegla, vsekakor pridobitev novih teniških igrišč, saj bo ob tako dotrajanih, kot so sedanja, klub lahko samo še životaril.

Turnirji se bodo letos začeli že maja (zato je treba proste vikende čim bolje izkoristiti za usposobitev igrišč za novo igralno sezono). Tako bo tradicionalni teniški turnir za pokal »Hitachi«, na katerem se vsako leto v tenisu pomerijo člani jugoslovanskega skipula, predvidoma 15. maja.

Člani kluba so na občnem zboru spregovorili tudi nekaj besed o odnosih v klubu, o redu na igriščih (vpisovanje in zatikanje članskih izkaznic) in o tem, da je za letos nujno najeti gospodarja za urejanje igrišč. Izvolili so tudi novo vodstvo teniškega kluba: predsednik bo v naslednjem mandatnem obdobju Silvo Teršek, Miran Žebaljec bo odslej podpredsednik, vodja tehnične komisije je Matjaž Pogačar, v komisiji za objekte bodo poleg Mira Urbanije, ki jo bo vodil, tudi Vladimir Breznik in Marjan Urh, za propagando bo skrbel Edo Cuder, nova člana izvršnega odbora pa bosta tudi Bogomil Kovač in Marjan Urh.

»V bodoče moramo več narediti predvsem za dvig zavesti, pripadnosti klubu, ker brez tega klub ne more obstajati. Predvsem pa v klubu ne bi smelo biti nič »obvezno«. Delo v njem je prostovoljno in nobena tragedija ni, če na delovnih akcijah ne delajo, so že s samo prisotnostjo dokazali nekakšno pripadnost klubu. Ne smemo postavljati tako strogih pravil, to odbija! Predvsem pa moramo v klubu več narediti za družabnost. Tudi sam bom kot predsednik naredil vse, da bomo postali nekakšna velika klubska družina,« je povedal novi predsednik kluba Silvo Teršek.

Ob koncu povejmo še, da je **članarino – 100.000 dinarjev treba na žiro račun TK Kamnik plačati do 1. maja, po tem datumu pa bo članarina 150.000 dinarjev.**

ROMANA GRČAR

Odbojkarji na prvem mestu

Odbojkarji, člani OK Kamnik Titan, ki tekmujejo v 1. slovenski ligi, so že od 14. kola naprej na čelu lestvice. Takrat, 20. februarja, so v Ljubljani, v tej prvenstveni sezoni že drugič premagali njihovega najnevarnejšega tekmeca P. Nar. dom (Lj) z 2:3 (13, 9, −8, −14, −5). Po prvem jesenskem delu letošnjega prvenstva so bili Kamničani z 8 zmagami in 3 porazi na drugem mestu, medtem ko so Ljubljančani s samo enim porazom trdno vodili.

Toda že v prvem (oz. 12.) kolu spomladanskega dela, je Narodni dom najprej doma izgubil proti novincu v ligi Agroplodu iz Ljutomera z 2:3, nato pa še teden dni kasneje na Ravnah s Fužinarjem kar 3:0. Kamničani pa so v tem času »pospravili« najprej Triglav v Kranju s 3:0 (4, 4, 4) in doma Agroplod 3:1 (3, −15, 8, 11).

Vse do 19. kola, do 27. marca, sta nato oba neposredna tekmeca za vrh slovenske lige dobivala vse tekme. V tem času so kamniški odbojkarji najprej z izrednimi težavami v Izoli ugnali žilave domačine z 2:3 (11, −5, 11, −15, −2), nato pa gladko doma Šempeter s 3:0 (8, 4, 13) in nato 19. 3. tudi Brezovico 3:0 (5, 13, 6), kateri so se tako oddolžili za enak jesenski poraz na Brezovici. Pri Brezovici sicer sedaj ne igra več odlični Brumen, sicer bivši Stavbarjev igralec. Vmes so Kamničani 12. 3., premagali še Topolšico, tudi s 3:0 (5, 13, 6).

Številni navijači Kamničanov so s precejšnjo mero zaskrbljenosti pričakovali 19. kolo, ko naj bi se 27. marca na Ravnah Kamnik pomerili z lanskoletnim prvakomi Fužinarjem. Kamničani so namreč, sicer po hudem boju, jeseni s Fužinarjem izgubili doma kar s 3:0. Vse skrbi pa so bile odveč, saj so naši fantje na ravenskih tleh menda prvič v zgodovini premagali tega vselej neugodnega nasprotnika in to kar s 3:0 (5, 1, 11). Ker je v istem kolu v Mislinji izgubil tudi Partizan – Narodni dom iz Ljubljane s 3:1, imajo Kamničani dve koli pred koncem (vmes so odigrali doma še tekmo z Granitom iz Slovenske Bistrice) zares realne možnosti, da postanejo letos prvaki 1. sloveneke lige in si s tem priborijo nastop na kvalifikacijah za vstop v II. zvezno ligo – zahod. Na teh kvalifikacijah vedno igrajo prvaki 1. bosanske, hrvaške in slovenske lige. Prvo uvrščena gresta v 2. ZOL, kjer igrajo med 12 ekipami moštva iz BiH, Hrvaške in Slovenije (to sezono Bled, Pionir (N. m.) ter Salonit. V nedavnih dveh trening-sezonah so Kamničani igrali s Kanalci (Salonit) 2:2 in eno celo dobili s 3:1. Vrstni red po 19. kolu v 1. SOL: 1. Kamnik Titan 32 točk, 2. P. Nar. dom 28 točk, 3. Mislinja 24, 4. Brezovica 24, 5. Granit 22, 6. Lik Kočevje 22, 7. Fužinar 20, 8. Topolšica 18, 9. Ljutomer 16, 10. Izola 12, 11. Šempeter 8, 12. Triglav 2 točki.

9. aprila Kamničani gostujejo v Kočevju, nato pa bodo imeli 16. aprila še zadnjo tekmo in to doma z Mislinjo.

Upajmo, da bodo tudi te zadnje tekme za Kamničane tako uspešne kot dosedaj.

an

Ljudje in viharji na Lotse Šaru

13. nadaljevanje

Potem, ko sta preživela hudičevo noč v taboru tri in napela vrvi do višine 7000 m, sta se Beni in Filip v obupnih razmerah pozno popoldne vrnila v bazo živa in zdrava. Iz pekla v manjši pekel. Tudi v bazi je vihar odnašal vse, kar ni bilo primrznjeno in privezano.

Tri dni smo čas preživljali v šotorih. Ne v brezdelju, a tudi pravega dela nismo mogli opravljati. Kar smo lahko počeli, je bilo omejeno na prostor v spalni vreči in kamnite sedeže v jedilnem šotoru, ki je ogluhujoče frfotal v rušilnih sunkih vetra.

»Imam toliko peska v grlu, da bi lahko delal malto,« je Čeha ponujal zidarske usluge.

Peščeni vihar je bil vselej presneto nadležen.

Zdravnik Peter ni imel preveč dela, le pogosto je moral deliti tablete »kašlarjem«, ki so to počeli tudi zaradi svoje krivde, tudi Cenetu se je hitro in lepo zacelila manjša rana na nogi.

Ko je Peter objavil redni obrok tablet proti malariji, so se iz šotorov slišale pritajene kletvice različnega pomena:

»A dohtar resno misli, da jih bomo še kar žrli. Je že kdo videl komarje v hladilniku?«

V soboto, četrtega aprila, smo se prebudili v mrzlem jutru – minus šestnajstih stopinj, pod jasnim nebom. Upanje nam je okrepilo razpoloženje. Bazo so ponovno zapustili: Andrej, Čeha, Rado in dve šerpi. Stena je dva dni samevala, na njej so bili le viharji, saj ljudje ne bi vzdržali.

»Šotore na dvojki odkopavamo že vse popoldne«, so fantje zvečer sporočili v bazo. Mi smo tisti trenutek brali novico, da je vrh K2 v Karakorumu višji od Mount Everesta. Ameriška »senzacija«. Bolj neverjetna kot »resnice« skrivnosti bermudskega trikotnika, ki sem jih tisti dan bral v knjigi Charlesa Berlitza – Brez sledu.

Pismonoša je prinesel polno vrečo pisem in domača so bila najlepša, čeprav tudi z grenkimi novicami o visokih, previsokih in nesprejemljivih cenah. Doma, v skrbeh za odpravo, še opazili nismo, da se širi epidemija »podražizem«. Končno smo dočakali štiriindvajset ur dobrega vremena, a ne brez vetra. »Baza, poslušaj, govori tabor dva. Dobro se počutimo, odhajamo do tabora tri, ostanite na zvezi!«

»Andrej, iz baze pa odhajajo na dvojko: Milan, Silvo in Tomo. Kmalu se oglasite. Srečno!«

Šerpe so, kot že mnogokrat pred odhodom na goro, kurile »sveti« ogenj in modri dim svežega brinja se je kot darilo bogovom visoko dvigal nad bazo. Pemba je hvaležno in glasno molil in v pošvedranih čevljih tekal okrog kuhinje. Vedno je bil priden, zabaven in srečen. Vrh je bil ob dvanajsti uri že v oblakih, razdirali so ga viharji, molitve niso bile uslišane. Ker smo bili vse bližje »peklu«, smo preklinjali; tudi Lucifer je mit.

Zvečer so se fantje oglasili iz obeh taborov:

»Vihar je pobesnel, na trojki bomo komaj vzdržali. Dosegli smo višino 7000 m,« sporoča Andrej.

»V šotoru na dvojki se počutimo kot pod slapom, neusmiljeno nas zasipa sneg. Ta gora je nora . . .«

Beni in Filip sta tegobe vremena v tem masivu preživljala že pred leti, zato sta bila lahko zaskrbljena.

»Smo prišli prezgodaj pod steno? Je to le interval slabega vremena? Tu sem bil jeseni in lepo je bilo,« pravi Beni.

Ponoči je veter ponehal, jutro je bilo sončno in mrzlo. Iz baze je odšla še tretja naveza: Marko, Filip in Pubi.

Ura je bila enajst in zaskrbljen sem pod vršnjim grebenom opazoval napredovanje treh: Radota, Andreja in Čeha. Ob dvanajstih je v steni že gospodaril vihar in snežne zastave so se cefrale na grebenu, ob enih pa je gora, kot že tolikokrat, izginila v oblakih. Dogodki prejšnjih dni so se ponovili. Neznosno vreme, nevarnost, skrb in umik.

Z mrakom so se v bazo vrnili: Rado, Andrej, Čeha in Milan, ki je postavil novi tabor tri, na višini 6900 m.

»Dosegli smo višino 7170 m in napeli vrvi. Veter nas je hotel razkosati, komaj smo se še pravočasno umaknili.« Silvo in Tomo bosta prespala na trojki. Mogoče bosta imela jutri več sreče.

Pa je nista imela. Sedmega aprila sta se vrnila v bazo. Pošastni mraz in uničujoč vihar je neusmiljeno gospodaril na gori. Na sedemtisoč in več metrih je bil prostor samo za mrtve.

Pubi, Marko in Filip so vztrajali na dvojki in z velikim tveganjem le dosegli tabor tri.

Osmega aprila so sporočili: »Vreme je lepo. Skušali bomo napeti vrvi do vrha stene in doseči višino 7500 m, kjer naj bi stal tabor štiri.«

»Srečno, fantje. Iz baze odhajajo na dvojko: Beni, oba Ceneta in šerpe.« Bil sem srečen in sreča je, če si – srečen . . . Z edinim življenjem sem hotel doživeti mik, resnico, strah, napor, spoznati svojo vztrajnost, moč in vest v večni Himalaji.

Z vrha Gradu sem s pogledom še enkrat objel vso steno. Ni še bila v oblakih in bila je veličastna kot še nikdar. Na taboru ena sem se poslovil od Ceneta in Benija. Nisem ju hotel ovirati pri hoji. Odšla sta, čeprav to nista želela. Ostal sem sam, le črni krokarji so posedali okrog mene in požrešno čakali na ostanke v taboru in na moj odhod. Moj davni sen je postal resničnost, razgrnjen pred menoj, ogrnjen v beli plašč.

Pred menoj je zazijala globoka ledeniška razpoka, brezno brez dna. Še bolj grozljiva je bila potem videti z druge strani. Skoraj neopazno so se nad menoj zbirali oblaki, z Lotsejevega ledenika je po steni navzgor vse močneje pihal veter. Ledena zrna so skeleče udarjala v obraz, vrv je poledenela. Lepota gore se je spremenila v pošast. Objela me je megla in okrog mene je nastala bela noč, mrzla in grozljiva. Bil sem na višini preko 6000 m. Nesramno in v posmeh se mi je oglasila lastna vest, ki je kot senca hodila za menoj in čakala na usodni trenutek moje stiske.

»Kaj razmišljaš, Cene,« me je žrla. »Ne bodi reva. Ne pusti, da te ničeva gora ugonobi. Možgane imaš, ona pa jih nima. Stori kaj! Moraš! Seveda, možgane imaš, zato pa se še bolj čudim, da si prišel sem v to prekleto divjino, mraz, nevarnost in pogubo. Saj nočeš umreti! Potem pa si nor, ker ponujaš življenje gori, ki je že toliko podobnih bedakov zavrnila. Vrni se! Umik ni sramota, če razum zmaga nad norostjo. Slišiš! Še imaš čas. Postajaš ledeni mož. Drevenijo ti prsti. Brado in brke imaš poledenele. Mrzel postajaš. Hropeš. Komaj še loviš sapo in ledeni pršič ti maši usta. Prvič si na tej gori in ne veš, kaj te čaka višje. Še dvesto metrov višine moraš premagati. Kako boš to zmogel v tem peklenskem vremenu. Ničesar ne vidiš v tem viharju, ne cilja, ne umika. Sam si. Ubogi nič v kraljestvu belega pekla. Nihče ne ve, kje si sedaj. Ubogaj! Ne bodi trmast! Prijatelji mislijo nate, le pomagati ti ne morejo. To je tvoja in njihova usoda. Trenutki odločitve so tvoji. Mrtvi o ničemer več ne odločajo.«

Morečih očitkov me je rešil silovit sunek vetra. Vrglo me je na bok in za trenutek so dereze ostale brez ledene opore. Čvrsto sem zgrabil za vrv in kot opica lahkotno plezal višje in višje. Pod seboj sem slutil silno globino in nad seboj neskončno višino. Kje je tabor? Počutil sem se kot izgubljenec v vesolju. Misel na počitek je bila prazno razkošje, to dejanje bi bilo samomor. Strmina se je stopnjevala in uporabljal sem samo še sprednje okle derez. Moja vztrajnost, volja in moč so bili na izpitu. Bil sem učenec in učitelj hkrati. Meter pred seboj sem zagledal silhueto človeka. Bil je Pubi, utrujen in na poti v bazo.

Pred taborom so me pozdravili Cene, Beni, Filip in Marko:

»Bravo, barasab!« Odgovoril sem jim: »Star si toliko, kolikor si priznaš, in ko si le priznaš, da si star, storiš veliko napako.«

Na višini šesttisoč tristo metrov ni dovoljeno delati napak.

CENE GRILJC
nadaljevanje prihodnjič

Glasilo SZDL občine Kamnik
Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.